

إِلَيْهِ يَرْدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ

له طرف ته | واپس گر خولے شی | علم | ذقیامت | اونه راوخی | هیبه میوه

مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ

له خپلو غلافونو نه | اونه حامله کیږی | څوک ښځه | اونه زیږوی ماشوم | مکر دک په علم | او په کومه ورځ |

يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا أَذُكَّ مَا مَنَا مِنْ شَهِيدٍ

آواز په وکړی دوی ته | کوم ځای دی | زما شریکان ؟ | دوی به ووايي | مونږ تاته عرض وکړو | چه نشته له مونږ نه | څوک گواه |

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَمَا لَهُمْ

او ورک به شی | له دوی نه | هغه څه | چه دوی به بلل | له دے نه وړانډ | او خیال به کوی | چه نشته دوی پاره |

مَنْ مَّحِيصٍ ۝ لَا يَسْمُرُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ

څه خلاص | نه ستره کیږی | انسان | له غوښتنو | ذخیره | او که پوره | ورسپړی دته |

الشَّرُّ فَيُوسِسْ قَنُوطٌ ۝ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا

تکلیف | نو مایوسه | نا امید (شی) | او که پوره | مونږ وځکو و دته | رحمت | له خپل طرف نه |

مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّاهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا رِيٌّ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ

پس له دے تکلیف نه | چه رسېدلې و د دته | نو دے وایي | دا (څو) | زما څو | اونه ګمان نه کوم | چه قیامت |

قَائِمَةٌ وَلَئِنْ رَجَعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ

په قائم شی | او که پوره | زه بیرته وگرځولم | خپل رب طرف ته | بیشکه | ما پاره | د دے سره به | ښه حالت وی |

فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَهُمْ مِنْ عَذَابٍ

پس مونږ به وښایو | هغه خلقونه | چه منکر دی | هغه څه چه دوی به کول | او مونږ به وځکو د دوی ته | یو عذاب |

غَلِيظٍ ۝ وَإِذَا أُنْعِمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ

ډیر سخت | اوه کله چه | مونږ انعام وکړو | په انسان | نو دے مخ واړوی | او بدله کړی |

وَنُؤْتِيهِ مِزَانًا

وښایو | او څه وخت چه | مونږ یو انسان ته | نعمتونه وښوونو | مخ واړوی | او ډډه |

بِحَاجَتِهِ ۱۷ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۱۸ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

خيله ۱۷ | او هر گاه چه | ورسيدى دهنه | تكليف | نودعا گاهى كوى | اوريدى | دوايه | آيا كنى دى تاسو | دى چار باسى | او خه وخت چه | ربه دى | تكليف | ورسيدى يا اوريدى | دوايه كوى (له نبي) | نه وژدوايه چه پد |

إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَضَلِّ مِمَّنْ هُوَ

كه پدوى هغه | د الله د طرف نه | بيا | انكار وكړئ تاسو | دهنه | نوڅوك زيات كمره | له هغه چانه | چه دى | هم پوهه كړئ چه كه د اكتاب د الله د طرف نه راغلى وى | او تاسو ترڅه انكار وكړئ | نو د هغه سى نه غټ كمره | به څوك وى چه دومره |

فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۱۹ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ ۲۰ وَفِي أَنْفُسِهِمْ

په مخالفت كنه | دلرې | ډير زړه مونږ وښايو دوى | خپله نځه | په دنيا كنه | او د دوى په نفسونو كنه | اوريد مخالفت كنه پروت دى | مونږ به دوى ته خپله نځه په خوا وښايو | دوى په خپل ذات كنه دننه |

حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۲۱ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ

تر دې چه | واضحه شى | دوى ته | چه دا خبره | حق دى | آيا كافى نه دى | ستا رب | هم | تر دې چه دايه ورته ثابته شى | چه د اكتاب حق دى | آيا ستا د رب دا خبره كافى نه دى |

أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۲۲ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِئَةٍ

چه دى | په هر څيز باند | هوډه دى | واوړه | يقيناً دوى | په شك كنه | پرانه دى | هغه پخپله په هر څيز باند هوډه دى | ياد ساته | چه دا خلق خپل رب ته دى مخه كيد |

مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ ۲۳ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ۲۴

د ملاقات | د رب خپل نه | ياد ساته | بيشكه دى | په هر څيز | احاطه كوونكې دى | په حقله شكمن دى | (هو) | ياد ساته | چه هغه د هر څيز نه را چاپيره دى |

سُورَةُ الشُّرَىٰ مَكِّيَّةٌ ۲۵ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲۶ وَحَسْبُكَ اللَّهُ وَحَسْبُكَ اللَّهُ وَحَسْبُكَ اللَّهُ

سوره شورى په مكه كې نازل شو | شروع كوم د الله په نوم چه نوې مهربان ډير زيات كوم كونه | په دې كنه | ۵۳ آيتونه او ۵ ركوع گان | د الله په نوم شروع كوم چه نوې مهربان ډير زيات كوم كونه |

حَمْدٌ ۱ عَسَىٰ ۲ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ

حم | عسى | دغه شان | وحى كوى | ستا طرف ته | او د هغو طرف ته | چه وړاندې تاته و | دغه شان | تاته او ستا نه | ورومېنو (پيغمبرانو) | ته الله تعالى | چه غالب |

اللَّهُ الْعَزِيزُ ۳ الْحَكِيمُ ۴ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

الله | چه ډير زبردست | حكمت والا دى | هم د دوى | څه چه | په آسمانونو كنه | اوڅه چه | په زمكه كنه دى | د حكمتونو خاوند دى | وحى رالېږلى دى | ټول د دې مال دى | هرڅه چه په آسمانونو او په زمكه كنه دى |

وَهُوَ الْعَلِيُّ ۵ الْعَظِيمُ ۶ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ قُوقِهِنَّ

او دى | ډير اوچت | ډير لوړ دى | تر دې دى | چه آسمانونه | وچوى | د خپل بړه نه | او دى | ډير اوچت او ډير لوړ دى | كيدى شى | چه آسمانونه د بړه نه رامات شى |

وَاللَّيْلَةَ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ

اور فرشتے | تسبیح وائی | تعریف سرہ د رب خیل | او بخینہ غواہی | د ہفہ چا د پارہ
فرشتے د خیل رب تسبیح د حمد سرہ لکیا دی وائی ، او د زمک د وکھو د پارہ

فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِنْ أَنْتَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْعَفَّورُ الرَّحِيمُ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا

پہ زمکہ کہے دی | واورہ ! | بیشک | اللہ | ہم دے | بخینو کے | مہربان | او ہفہ خلق پہ نیوی دے دی
بخینہ غواہی ، یاد سائے پہ اللہ تعالیٰ بخینہ کوونکے رحم کوونکے دے - او چاچہ د خدائے نہ

مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِظَ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ

د دے نہ سیوا | دوستان | (ہم) اللہ دے | مکران | پہ دوی باند | اونہ یے نہ
سیوا خان لہ نور کار سازی نیوی دی اللہ ہغوی | پخپلہ وینی مگوری | اونہ د ہغوی

عَلَيْهِمْ يُوَكِّلُ ۝ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

پہ دوی باند | ذمہ وار | او دغہ شان | مونہ وچی وکرہ | سٹا طرف نہ | قرآن | پہ عربی ژبہ کہے
ذمہ وار نہ یے - او ہم دغہ شان مونہ تاتہ قرآن پہ عربی ژبہ کہے در کہے دے

لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ

پہ نہ دویروے | د مکہ خلق | او ہفہ شوک | پہ د وکھنہ چاچا پڑی | اونہ دویروے | لہ ورے د جمعہ کینہ نہ
پہ نہ د مکہ او د کبر چا پیرہ (علاقو) خلق دویروے ، او د قیامت د ورے نہ دے دویروے

لَارَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ۝ وَلَوْ شَاءَ

پہ شک نشتہ پہ دے کہے | یوہ چلہ پہ | پہ جنت کہے (دی) | او یوہ چلہ پہ | پہ دوزخ کہے (وی) | او کہہ غوشتے
پہ دھنے پہ راتلو کہے ہی شک نشتہ | یونوے پہ پہ جنت کہے او بل پہ پہ دوزخ کہے شی - او کہہ اللہ تعالیٰ نہ منظور

اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ

اللہ | نوضروں پہ دے جو کہی وودگا | ہم یو امت | او یکن | دے داخلوی | ہفہ شوک پہ دے دغواہی
دے نو دوی قول بہ دے (پہ دوسر) پہ یوہ لاریہ روان کری وو ، خو ہفہ چہ د چا پہ حقہ و غواہی نو د خیل رحمت

فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَرَىٰ وَلَا نَصِيرٍ ۝ أَمْ

پہ خیل رحمت کہے | او ظالمان (چہ دی) | نشتہ د دوی د پارہ | شوک دوست | اونہ شوک مدد کار | آیا
(دسوری) لاندے راوی | او د ظالمانو ہی شوک ملکرے او مدد کار نشتہ ، آیا

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۚ قَالَ اللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي

دوی نیوی دی | د دے نہ سیوا | (نور) دوستان | پس ہم اللہ دے | کار ساز | او ہم دے پہ | ژوندی کری
دوی د اللہ تعالیٰ نہ سیوا نور شوک کار سازی خان لہ نیوی دی ؟ نو د ہر چا کار ساز (صرف) اللہ دے | او ہم دے دے

الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ

سری | او دے | پہ ہر غیب باند | قادر دے | او ہفہ شے پہ اختلاف وکرو تا پہ ہفہ کہے | دغہ شیز
چہ مری ژوندی کری او ہم دے دے دے پہ پہ ہر غیب قادر دے | او تاسو چہ پہ کومہ خبرہ کہے اختلاف کوے

فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ

نود هغه فيصله | الله سره ده | هم دا الله | زما رب ده | هم په ده | توکل کرې دے ما | اود ده طرف ته
نود هغه فيصله فقط دا الله په حواله ده | هم دغه الله زما رب دے | ده په ده | توکل کوم | او هم ده ته

أَنِّيَبُ ۱۰ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم

زه رجوع کوم | پيدا کوونکې | د آسمانونو | اود زمکه دے | ده جوړې کړې | تاسو د پاره
رجوع کوم ، د دے د آسمانونو او د زمکه پيدا کوونکې دے ، هغه تاسو له ستاسو د

مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ

خپله له تاسو نه | جوړې | اوله خاړوونې | دهم جوړې | دے بنوروي تاسو | په دے کې
خپل جنس نه جوړې پيدا کړې دي | او دغه په خاړوونکې جوړې سازې کړې دي | چه د په ذريعه ستاسو نسل

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ ۱۱ لَهُ مَقَالِيدُ

نشته | په شان ده | خه خيز | اود دے | اوريدونکې | بينا دے | ده سره دي | گنجيانه
بنوروي | ده په شان هيڅوک نشته ، او دے هرڅه اوري او هرڅه ويي کوي ، د آسمانونو او د زمکه

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ

د آسمانونو | او د زمکه | دے فراغه کوي | روزي | چا د پاره چه | دے وغواړي | او تنگوي
گنجيانه دهغه په اختيار کيښه دي - هم دے د چارزق چه وغواړي فراغه کوي او د چا چه وغواړي تنگوي دے

إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ ۱۲ شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا

بېشکه ده | په هرڅيز باندې | پوهه دے | ده مقرر کړل | تاسو د پاره | له دين نه | هغه څه
او بېشکه دے په هرڅه ښه پوهه دے - (الله تعالی) تاسو د پاره هغه دين مقرر کړې دے ، د کوم

وَصَّى بِهِ نُوْحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ

د کوم چه حکم ورکړو ده | نوح ته | او هغه څه | چه وحی ئې وکړه مونږ | ستا طرف ته | او د کوم حکم چه مونږ ورکړو
حکم چه ده نوح ته ورکړې وو ، او د کوم حکم چه مونږ تاته درکړې دے او د کوم حکم چه مونږ

إِبْرَاهِيمَ ۚ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا

ابراهيم | او موسی | او عیسی ته | چه قائم وساتي | دين | او اختلاف مه کوئ
ابراهيم ، موسی او عیسی ته ورکړې وو (هغه دا دے) چه تاسو په دين باند قائم وسپړئ ، او اختلاف په کې

فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ

په دے کې | گران ښکاري | مشرکانو ته | هغه څه چه | بلئ تاسو دوي | هغه ته | الله
مه کوئ ، مشرکانو ته دا خبره ډیره گرانه ښکاري کوم ته چه نه هغوی رابلے - هم الله تعالی

يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝ ۱۳

غوره کوي | خپل ځان ته | هغه څوک چه | وغواړي | او هدايت ورکوي | خپل طرف ته | هغه چا ته چه رجوع وکړي
څوک چه وغواړي (د هغه لاس د پاره ئې) غوره کړي ، او هرڅوک چه د ده طرف ته رجوع کوي هغه ته د خپل ځا طرف ته هدايت ورکوي

وَمَا تَقْرَءُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا

اور جسے خالق پس لہ دے نہ چہ علم دوی نہ راغے و معصن دسرکشی او پہ خیل میں ہے دمند پہ وجہ

بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى

پہ خیل میں ہے او کہ پیرے نہ و حکم لہ و ہانڈ نہ ستاد رب لہ طرف نہ تروخت مقرر پورے

لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوْرثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ

بہ فیصلہ بہ شو و ددی پہ میں ہے او بیشک کوم خلق چہ وارثان کرے شول د کتاب پس لہ دوی نہ

لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَرْيَبٌ ۚ فَلِذَلِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ

پہ شک کے دی دے بہ نسبت تردد کے دی پس دے (دین) طرف نہ دعوت و رکھ او قاسم اوسہ

كَمَا أُمِرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ أَمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ

خک کہ تاتہ حکم شوے او پیروی مہ کو ددوی دخواستو او وایہ چہ ما ایمان راہرو پہ ہفہ خہ چہ نازل کرو

اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا

اللہ کتاب او ماتہ حکم شوے چہ زہ انصاف و کرم ستاسو میں ہے اللہ زمونہ رب دے

وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَاحِجَةً بَيْنَنَا

اوستاسو (م) رب کے مونہ دپارہ زمونہ عملونہ او تاسو دپارہ ستاسو عملونہ نشتنہ ہم جکرہ زمونہ پہ میں ہے

وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَالْيَهُ الْمَصِيرُ ۗ وَالَّذِينَ يَحَابُّونَ

اوستاسو پہ میں ہے اللہ بہ جمع کری مونہ قول او ہم ددہ طرف نہ واپس تل دی او ہفہ خلق چہ د اللہ تعالیٰ پہ بارہ

فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ

د اللہ پہ حقل پس لہ کنہ چہ قبول کرے شو فرمان ددہ حجت ددوی باطل دے بہ نزد رب ددوی

وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ

او پہ دوی بانی غضب دے او دوی دپارہ عذاب دے سخت ہم اللہ چاہہ نازل کرو

عُزْبٌ ۚ وَهُمْ يَنْتَظِرُونَ ۚ اللَّهُ تَعَالَىٰ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ

عزب پرے راتلونکے دے او سخت عذاب و رلہ مقرر دے اللہ تعالیٰ ہفہ ذات دے چہ کتاب او

الْكِتَابِ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾

کتاب | دینیت | اومیزان (ہم) | اوتاتہ غہ معلومہ | شاید چہ قیامت | نزدیکی
(دالضاف) تلہ | چہ حقہ رانازل کرل | اوتاتہ غہ معلومہ | شاید چہ قیامت | نزدیکی

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ ﴿١٨﴾

دوئی زرغواہی | ہفہ | ہفہ خلق چہ | ایمان نہ لری | پہ دے | اوکوم خلق چہ | ایمان لری | دوئی ویریری
کوم خلق چہ پہ دے ایمان نہ لری دے دپارہ | تلوار جو کرے دے | اوخوک چہ ایماندار دی فوہوئی ترے

مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ إِلَّا الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ ﴿١٩﴾

لہ دے نہ | او دوئی پوہیری | چہ دا | حقیقت دے | داؤد | بیشک | کوم خلق چہ | جگرے کوی | د قیامت پہ قتلہ
ویرہ کوی اودا عقیدہ لری چہ قیامت برحقہ دے - یادسانہ ! چہ خوک د قیامت پہ قتلہ جگرے کوی ہوئی

لَقَدْ ضَلَّ بِعِيدٍ ﴿٢٠﴾ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ ﴿٢١﴾

ہوئی پیکراہی کئے | د کرے | اللہ | مہربان دے | پہ خیلو بند کانو | دے روزی و رکوی | ہفہ چانہ چہ وغوی
پہ دیرہ غنہ کراہی کئے پراشتہ دی - اللہ تعالیٰ پہ خیلو بند کانو مہربان کچالہ چہ وغوی نو (فراخہ) روزی و رکوی

وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٢٢﴾ مَنْ كَانَ يَرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ

اودے | دیر طاقت ور | زبردست دے | خوک | چہ غواہی | فصل | د آخرت | نو دیرہ کرومور
او ہفہ قوی دے زبردست دے - خوک چہ د آخرت فصلونہ غواہی موہو ورنہ د آخرت

لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يَرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ

دہ دپارہ | فصل د ہفہ | او خوک | چہ غواہی | فصل | د دنیا | نو دیرہ کرومور
فصلونہ دیرو | او خوک چہ د دنیا فصلونہ غواہی - نو موہو ورنہ دلہ غہ قنہ

مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٣﴾ أَمْ لَهُمْ

لہ ہفہ نہ | اونہ بہوی | دہ دپارہ | پہ آخرت کئے | غہ حصہ | آیا | دوی دپارہ
گنہہ و رکوؤ | او داسے سری لہ پہ آخرت کئے ہیہ برخہ نشتہ | آیا د دوی خوک (تجوہ)

شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ

(نوں) شریکان دی | چہ مقررے کرل | دوی دپارہ | لہ دین نہ | ہفہ غہ چہ | ہم نہ د کرے | دہفہ | اللہ
کوی) شریکان نشتہ چہ داسے دینے ورنہ جو کرے دے چہ خدائے دہفہ اجازت و کرے نہ دے

وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ

اوکے چکر نہ | خبرہ | د فصل | نو فیصلہ یہ شوے وہ | د دوی میز کئے | او بیشک | کوم چہ ظالمان دی | ہوئی پارہ
اوکے (د مہلت) فیصلہ شوے نہ وے نو د دوی تر میضہ فیصلہ یہ خلاصہ شوے وہ | او ظالماو لہ دردناک

عَذَابٍ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا

عذاب دے | دردناک | تہ بہ ووینے | ظالمان | چہ ویریری بہ | لہ ہفہ غہ نہ | چہ دوی کرے
عذاب مقرر دے - تہ بہ دا ظالمان ووینے | چہ د خیلو عملونہ بہ (پہ خیلہ) ویریری

وَهُوَ وَقَعَهُمُ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

اودا | پریوتونکے دہ | پہ دوی | اوہقہ کسان چہ | ایمان لے راوہو | اوعلنے وکرو | نیک
حال داچہ ہخہ بہ پرے راہریوزی ، او خوک چہ ایماندار دی | او د نیکئی کارونہ کوی

فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ

دوی بہ | پہ باغون کینے | د جنتون | دوی د پار پہوی | ہخہ | چہ دوی لے غواہی | د خیل رب سرہ | ہم دادے
ہغوی بہ د جنتون پہ باغچو کینے اوسیری | چہ خہ غواہی نو خیل رب سرہ پہ گیا موی ، ہم دغہ خوونے

الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۚ ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ

فضل | دیر لوتے | ہم دادے | ہخہ (فضل) | چہ زیکنے وروکی اللہ | خیلو بند کانونہ | کو مو چہ
انعام دے - داہقہ انعام دے چہ | اللہ تعالیٰ لے خیلو ایماندارو او

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا

ایمان راہو | اوعلنے وکرو | نیک | دواہی | زہ نہ غواہم لہ تاسو | پہ دے بانڈ | خہ اجر
نیکانو بند کانونہ تہ زیرے وروکی ، (اے پیغمبر!) تہ دواہی چہ زہ تاسونہ (نور) ہینہ بد لہ نہ غواہم خود

إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا

مکر | محبت | د رشتہ | اوخوک چہ | کوی | نیکئی | مونڈزیا تو ددہ دباہ | پہ کینے
رشتہ مینہ محبت درنہ غواہم - او خوک چہ د نیکئی کارونہ کوی | مونڈو بہ ورلہ پہ کینے نورہ نیکئی

حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ۚ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ

نیکئی | بیشک | اللہ | بخینونکے | قدر دان دے | ایا دوی وائی | چہ دہ تہی دی | بہ اللہ بانڈ
زیاتو ، بیشک چہ اللہ بخینونکے قدر دان دے - ایا دوی وائی چہ دے پیغمبر پہ خدائے دروغ بیان

كَذِبًا فَإِن يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ

دروغ | پس کہ چرے | و غواہی اللہ | نومہر بہ ونگوی | ستا بہ زہک | اونا بودہ یہ کوی | اللہ | باطل
تہلے دے ، نو کہ خدائے و غواہی نو ستا بہ زہک بہ تاپہ ونگوی | او اللہ تعالیٰ باطل خبیہ محکوی

وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۚ وَ

اونا بتوی | حق | پہ خیل کلام سرہ | بیشک دے | ہینہ پوہہ دے | پہ راس د سبینو | او
او حق خبیہ پہ خیل حکم ثابتہ ساتی ، ہخہ تہ د زہونو پت رازونہ بہ ہینہ شان معلوم دی - او اللہ

هُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ

ہم دے دے چہ | قبولی | توبہ | د خیلو بند کانونہ | او معاف کوی | بدیانے
دے ذات دے چہ د خیلو بند کانونہ توبہ قبولی

وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۚ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

اوپوہیری | پہ ہخہ خہ چہ تاسو کوی | او د دعا قبولی | د ہخو چہ | ایمان لے راوہو | او | علونے وکول
اوتاسو چہ خہ کارونہ کوی پہ ہخہ بانڈ خبروی - او د ہغو خلقو دعا قبولی | چہ ایمان راوہی | او نیک کارونہ

الصَّالِحِينَ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ

نیک | اوزیات ورکوی دوی | له خپل فضل نه | او کافران (چه دی) | دوی دپاره | عذاب | عذاب |
کوی | او په خپل فضل باندې ورله زیات (اجر) ورکوی ، او څوک چه کافران دی هغوی له سخت عذاب

شَدِيدٌ ۷۸ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ

سخت | او که چیرې | فراخه کړی | الله | روزی | د خپلو بندگانو | نو غاها په فساد کول دوی | په زمکه کې |
مقرر دے . او که الله تعالی خپلو بند یا نو له روزی (دیر) فراخولې نو هغوی به په دنیا کې شرارتونه کول ، لیکن

وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ ۷۹ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ

لیکن | دے | ښکته رالیری | په اندازه | هغه چه چا غواړي | بیشکه | د خپلو بندگانو نه | ښه خبردار |
الله تعالی خو په یو اندازه غوړه چه چا غواړي روزی ښکته رالیری ، بیشکه دے د خپلو بندگانو نه خبردار او هغه

بَصِيرٌ ۸۰ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِّنْ بَعْدِ مَا قُطِّعَتْ سُلُوفٌ وَيُنْشِئُ

هرغه وینی | او که هغه ذات که چا | راوړوی | باران | پس له دے نه | چه دوی نا امید شي | او ښوړوی |
وینی کوری ، او الله تعالی هغه ذات دے چه د خلقو نا امیدي نه پس باران راوړوی ، او خپل رحمت

رَحْمَتَهُ ۸۱ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۸۲ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ

خپل رحمت | اود دے دے | کار ساز | ستا ئیلې شوی | او | د دے له نخبونه دی | پیدا کول |
ښوړوی او هغه د هر چا کار ساز تعریفونو قابل دے - او د الله تعالی په قدرتو نو کښه د آسمانو او د

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ ۸۳ وَهُوَ

د آسمانو | او د زمکه | او هغه چه | په ښواره کړی | په دے کې | ساه والا غیزونه | اود دے |
د زمکه پیدا کول دی | او کوم د ساه غیزونه چه په دې دواړو (زمکه آسمان) کې نه ښواره کړی دی ، او هغه

عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۸۴ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ

په جمع کولو د دوی | هر که چه | د غواړي | قدرت لری | او هغه چه | چه ورسپړی تاسو ته | له مصیبت نه |
که د غواړي نو د دوی په راجمع کولو قادر دے - او تاسو ته چه هر چه مصیبت درسی ، نو

فِيهَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۸۵ وَمَا

پس په دې کې | چه کړی دی | لاسونو ستاسو | اود دے معاف کوی | دیر (د گناهونه) | او نه |
د خپل عمل د لاسه به درسی ، او دیر (د گناهونه) خو درته (الله) معاف کوی - او تاسو

أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۸۶ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ

بیی تاسو | عاجزه کوونکی | په زمکه کې | او نشته که | تاسو دپاره | سیوا | د الله نه |
هغه د زمکه په مخ باندې عاجزه کولې نه شي ، او د الله تعالی نه سیوا ستاسو هیڅوک ملکر

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا نُنْصِرُ ۸۷ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۸۸

څوک کار ساز | او نه څوک مدد کار | او د دے له نخبونه دی | جهازونه | په دریاب کې | په شان د غرونو |
یا مدد کار نشته - او هغه په نخبو کې (د نخبه ستاسو) جهازونه دی چه د غرونو په شان په سمندر کې روان دي

فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

پس شوک چہ | معافی و کوری | او اصلاح و کوری | نو ددہ اجر | پہ اللہ دے | بیشک دے | نہ خوشی
خو شوک چہ معافی و کوری او اصلاح و کوری نو ددہ اجر د اللہ تعالیٰ پہ ذمہ دے ، بیشک ظالمان د اللہ تعالیٰ خوش

الظَّالِمِينَ ۝ وَلَكِنْ اَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ

ظالمان | او غامخ شوک چہ | بدلہ و اخلی | خیل شان باندہ ظلم نہ پس | پس م دادی | نشستہ | پہ دوی باندہ
نہ دوی - او شوک چہ د ظلم کیدلو نہ پس ددہ ہومرہ بدلہ و اخلی نو پہ دغہ کسانو ہی

مِّنْ سَبِيلٍ ۝ اِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ

غہ الزام | بیشک | الزام (خو) | پہ ہفہ خلقو باندہ | پہ ظلم کوی | پہ خلقو باندہ
الزام نشستہ ، الزام خو بس پہ ہفہ چارائی چہ پہ خلقو باندہ زیاتے کوی - او

وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

او فساد کوی | پہ زمکہ کینے | پہ ناحقہ | ہم دادی | پہ دوی دپارہ | عذاب دے
بر ناحقہ پہ ملک کینے فساد بشوروی ، داسے خلقو لہ دردناک عذاب مقری

اَلِيْمٌ ۝ وَلَكِنْ صَبَرٌ وَعَفْرٌ اِنْ ذٰلِكَ لِمَنْ عَزَمَ الْأُمُورُ ۝

دردناک | او ہفہ کس چہ | صبر کے و کورو | او معافی کے و کورو | بیشک | دا | دیر لہ ہمت د کارونو نہ دے
دے - او شوک چہ صبر و کوری او معافی و کوری ، نو دا دیر دہمت کار دے

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَّالِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ ۚ وَتَرَى

او ہفہ کس | پہ گمراہ کوی | اللہ | پس نشستہ | ددہ | شوک کارساز | پس لہ ددہ نہ | او تہ پہ و دینے
او کوم سرے پہ اللہ گمراہ کوی نو ددہ نہ پس ددہ دپارہ بل ہی شوک کارساز نشستہ او ظالمان

الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ

ظالمان | ہر کہ چہ | دوی و دینی | عذاب | (نو) وائی بہ | آیا | دواپس تلو (ہم)
بہ درتہ بنکارہ شی غہ وخت چہ عذاب و دینی نو دا وینا بہ کوی چہ آیا (دُنیا تہ) دواپس تلو ہم

مِّنْ سَبِيلٍ ۝ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَتِنِ

غہ لاس (شتہ) ؟ | او تہ پہ و دینے دوی | چہ دوی بہ مخامخ کولے شی | پہ دے دوزخ | تہمت شوی
غہ صورت شتہ ؟ او تہ بہ دغہ کسان پہ داسے حال کینے و دینے چہ دوزخ تہ بہ مخامخ کولے شی ، دذلت پہ وجہ

مِنَ الدُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ ۚ وَقَالَ الَّذِينَ اٰمَنُوا

لہ ذلت نہ | دوی بہ کوری | پہ کتنے پستے | او وائی بہ | ہفہ کسان چہ | ایمان نہ راوے و
بہ سر تہمتی و لاہوی پہ نیم ژوبلہ سترگو بہ کتد کوی ، او ایماندار خلق بہ وائی چہ

اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ

بیشک | نقصان موندونکی | ہفہ خلق دی | چہ نقصان نہ و کورو | خیلو خانو تہ | او خیل کورواو تہ
واقعی پہ تاوان کینے ہفہ شوک پاتے شول چہ خیل خانو نہ او خیل بال بچے د قیامت پہ دوزخ

يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۝ وَمَا كَانَ

په ورځ د قيامت | واوره! | بيشكه | ظالمان غلې به | په هميشه عذاب كې پراته وي | او نه به وي

په خساره كې واچول، ياد ساته! چه بيشكه ظالمان به هميشه په عذاب كې پراته وي. او د هغوی به

لَهُمْ مِّنْ أُولِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۖ وَمَنْ يُّضِلِلِ

دوی د پاره | څوک دوستان | چه مدد ورکړي دوی ته | سپوا | د الله نه | او څوک چه | گمراه کړي

د الله تعالی نه سپوا هېڅوک مدد کار نه وي چه د هغوی امداد وکړي. او څوک چه الله تعالی گمراه

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۖ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ

الله | پس نشته | ده د پاره | غه لار | قبول کړي | د خپل رب (حکم) | وړاند له دے نه

کړي نو هغه له (د هدایت) هېڅ لار نشته. تاسو د خپل رب حکومته ومني د دے نه وړاند چه هغه

أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۖ مَا لَكُم مِّنْ مَّلْجَا

چه | راشي | هغه ورځ | چه نشته واپس کيد | د الله د طرف نه | نه به وي تاسو پاره | هېڅ د پناه ځای

ورځ راشي چه د الله تعالی د طرف نه به هېڅوک بچ کيدے نه شي | په هغه ورځ به تاسو چرته پناه موندے

يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّنْ تَكْوِيلٍ ۖ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ

په دغه ورځ | او نه به وي تاسو پاره | غه انکار | بيا که چرے | دوی مخ واړوي | نو نه يې رالېږے مونږ ته

نه شي او نه به (د فيصله منلو نه) انکار کولے شي. نو که اوس هم دوی مخ واړوي نو مونږ په دوی باند نه

عَلَيْهِمْ حَفِظْنَا ۖ إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاءُ وَإِنَّا أَذَقْنَا

په دوی باند | ننگيان | نه دي | په تاباند | مگر | پيغام رسول | او بيشكه | هر کله چه | مونږ وځکوو

غه نگران مقرر کړے خوندي يې. ستا په ذمه خو صوف (حکومته) رسول دي. او مونږ چه يو انسان ته د

الْإِنْسَانَ مِمَّا رَحِمَةً فَرَحَ بِهَا ۖ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ

انسان ته | له خپل طرف نه | رحمت | نو خوشاله شي | په هغه | او که چرے | ورسپړي دوی ته | غه بدی

خپله مهرباني خوند ورکړو نو هغه په هغه باند ځان ته غاوره شي او که چرے خلکو ته د هغوی د

يَمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝

په وجه د هغه غه | چه وړاند لېږي دي | لاسونو د دوی | نو بيشكه | انسان | ډير ناشکره دے

خپلو بدو عملونو په وجه غه تکليف ورسپړي نو هم دغه انسان ناشکري شروع کړي.

اللَّهُ ۖ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۖ يَهَبُ

الله د پاره | حکومت | د آسمانونو | او د زمکه | دے پيدا کوي | غه چه وغواړي | دے عطا کوي

د آسمانو نو او د زمکه بادشاهي يوازے د الله تعالی دے | دے چه غه غواړي پيدا کوي، چه له چه

لِمَنْ يَّشَاءُ ۖ إِنَّا نَاهَا وَيَهَبُ لِمَنْ يَّشَاءُ الذُّكُورَ ۖ أَوْ يَزْوَاجَهُمْ

چاته چه | وغواړي | جينکي | او عطا کوي | چاته چه | وغواړي | هلکان | يا جمع کوي د پاره د دوی

غواړي نولوتړه ورنه ورکوي | او چاله چه غواړي نو ځامن ورته ورکوي. يا ورله ځامن ولوتړه

ذُكْرَانًا وَإِنَّا نَآئِلٌ وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ

ہلکان | اوجینکے | اذکری دے | خوکچہ | وغواہی | شند | بیشک دے | پوہہ | جوہے جوہے درکری | او دچا پہ حقلہ چہ وغواہی نوشتہ کے کری ، حقہ پہ ہرقہ پوہہ دے قدرتو

قَدِيرٌ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا

قدیر والاہ | اومکن نہ دی | یوانسان دپارہ | چہ | کلام وکری دہ سرہ | اللہ | مکر | پہ وحی سرہ | خاوند دے - او دہیغ بشر دامتہ نشستہ چہ اللہ تعالیٰ دہ رسرہ خبرے وکری خویا دا چہ الہام ورنہ وکری

أَوْ مِنْ وَرَائِي حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ

یا | دروستو | لہ پردے نہ | یا راؤ لیری | (خوک پیغمبر) پس کہ وحی وکری | دد کہ پہ حکم | او یا د پردے شانتہ ، یا یوہ فرشتہ راؤ لیری نوہفہ ورنہ د اللہ پہ حکم داسے داعی راوی

مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ

حقہ چہ وغواہی | بیشک دے | دیروچت | حکمت خاوند کے | او دغہ شان | مونبر وحی راؤ لیرلہ | تاتہ | ٹنکہ چہ د اللہ مرضی وی اللہ دیروچت کے حکمتو خاوند کے | او دغہ مونبر تاتہ (دا) وحی | یعنی خیل حکم

رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ

یوروح (قرآن) | پہ خیل حکم | نہ پوہیدلے تہ | چہ حقہ دے | کتاب | او نہ ایمان ؟ | راؤ لیرلے دے ، تاتہ معلومہ نہ وہ چہ کتاب حقہ شیز دے او ایمان حقہ تہ دائی ؟

وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْدِي بِهِ مَنْ نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا

اولیکن | دکرخولہ مونبر دا | رنہ | چہ مونبر وروکوہذا | پہ کسر | چاتہ چہ | مونبر وغواہی | لہ خیلوبند کاو نہ | لیکن مونبر دا (کتاب) نور جوہہ کہے دے او ددے پہ ذریعہ مونبر پہ خیلوبند کاو کہے چاتہ چہ غواہی ہدایت وروکو

وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا

اوبیشک تہ | ہدایت کوے | سے لاسے طرف تہ | د اللہ دلاسے | دچا چہ دی | حقہ حقہ | او پہ دے کہے ہیغ شک نشستہ چہ تہ سے لاسے طرف تہ ہدایت کوے (یعنی) دہ حقہ اللہ تعالیٰ لاسہ چہ د آسمانو

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ لَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝

چہ پہ آسمانو کوئے دی | او حقہ حقہ | چہ پہ زمکہ کہے دی | یاد ساتہ ! طرف د اللہ تہ | بیرتہ ورخی | کارونہ | او دزمکہ دتولو شیزونو مالک دے ، یاد ساتہ چہ تولے معاملہ بہ اللہ تعالیٰ تہ پستنتہ ورخی

سُورَةُ الزَّخْرِفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ الزخرف مکینہ وھی | سورہ شروع کوم پہ نوم د اللہ چہ وٹھمہرا دیروچت رحم کوئے کے | پہ کہے کہے ۸۹ آیونہ او ۷ رکوع دی | د اللہ پہ نوم شروع کوم چہ نومے مہربان دیروچت رحم خاوند دے

حَمْدٌ ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ

حم | قسم دے پہ کتاب | ہنکارہ | بیشک | مونبر جوہہ کو دا | قرآن | پہ عربی ثبہے | چہ تاسو | حم | پہ دے واسعہ کتاب بانیا قسم دے | مونبر دا عربی ثبے قرآن (پہ دے عرض) جوہہ کہے چہ تاسو

تَعْقِلُونَ ۝ وَآتَاهُ فِي أَمْرِ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ ۝

پوہہ شئی | اوبیشک ہفہ | پہ اصل کتاب کہنے دے | مونیر سرہ | داوچے مرتبہ | حکمت والا
پہ پوہہ شئی | اوبیشک | دا (قرآن) مونیر سرہ پہ لوح محفوظ کہنے دے | داوچے مرتبہ | اود حکمت نہ چک دے

أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ۝

نواہا مونیر بہ لہ کھو | لہ تاسو نہ | دا ذکر | پہ آہو سرہ | پہ کچھ | یئی تاسو | خلق | حد نہ تیرید وئی
آہا مونیر پہ تاسو نہ | دا (د) نصیحت (کتاب) پہ کھبرہ واہو چہ تاسو مناسب حد نہ ورائی تیرید وئی یئی؟

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا

اوٹومرہ | ولیرل مونیر | پیغمبران | پہ ورومبوا متون کہے | اونہ بہ راتو دوی تہ | شوک پیغمبر | مگر
او مونیر پہ پخوانو خلقو کہے | ٹومرہ | پیر پیغمبران را لیرلی دی | اودے خلقو تہ یو پیغمبر داسے نہ دے راعے

كَأَنَّهُمْ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا ۝ وَمَضَىٰ

ہفہ پورے بہ دوی توئے کوئے | پس مونیر ہلاک کرل | چہ زیات وو | لہ دوی نہ | پہ طاقت کہے | او تیر شو
چہ ہفوی وریورے ملنہ کہے نہ وئی نو مونیر ہفہ قول کسان یزاد کرل کوم چہ دے خلقو نہ زور اوروو اود پخوانو خلقو سرہ

مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

مثال | د پخوانو خلقو | او کہہ چرے | تپوس و کرے نہ لہ دوی | چہ چا | پیدا کرل | آسمانوں | اوزمکہ
(خوف و حلقہ) دغے سلوک شوے دے | او دے نبی | کہ تہ ترے نہ تپوس و کرے چہ (دا) آسمانوں اوزمکہ چا پیدا کرل دی؟

لَيَقُولَنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ

نودو بہ ضرور ووائ | چہ پیدا کرل دوی | دیر زبردست | پوہہ | چاچہ | جوہہ کرہ | تاسو پارہ
نودو بہ خامخا ووائ چہ دا زبردست اوبہ پوہہ (خدا) پیدا کرل دی۔ ہفہ (خدا) چہ زمکہ نے درتہ

الْأَرْضَ مَهْدًا ۝ وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا ۝ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝

زمکہ | فرش | او جوہے کرلے | تاسو پارہ | پہ کہنے | لارے | چہ تاسو | لارہا مومئی
فرش جوہہ کرے دے | او پہ دے کہنے نے درتہ لارے جوہہ کرل دی چہ تاسو مطلب نہ ورسیرئی۔

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۝ بِقَدَرٍ ۝ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً

او چاچہ | نازلے کرلے | لہ آسمان نہ | اوبہ | پہ اندازہ | بیاژوندے کہو مونیر | پہ کسرہ | بنار
او (اللہ) ہفہ ذات کچہ دیرہ نہ نے پہ اندازہ اوبہ را ووروے ، نوبیا مونیر پہ ہفہ ہانڈ مرہ زمکہ راژوندے

مَيِّتًا ۝ كَذَلِكَ تَخْرُجُونَ ۝ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا

مہ | ہم دغہ شان بہ | راویستلے شئی تاسو | او چاچہ | پیدا کرلے | جوہے | توئے
کرہ ، ہم دغے بہ تاسو (د قبرونو) راویستلے شئی | او (اللہ) ہفہ ذات دے چہ قول خیرونہ نے جوہے پیدا کرل دی

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۝

او جوہے کرلے | تاسو پارہ | کشتی | او غاروی | پہ کوموچہ | تاسو سوریرئی
او تاسو نے کشتی او غاروی پیدا کرل دی | چہ تاسو پرے سورئی کوئی۔

لَتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا

چہ تاسو کبھی | پہ شا کا نو دھے | بیا تاسو یاد کری | نعمت | ذرب خیل | ہر کچھ
دپارہ دے چہ تاسو دھے پہ شا تیک کبھی او (خودخت) چہ ورباندا سوارہ شئی نو دہ اللہ تعالیٰ نعمت

اَسْتَوِيَكُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحٰنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا

تاسو سم کبھی | پہ ہے باندا | او دوا بی تاسو | پاک دے | ہفہ ذات چاہے | تابع کرلے | مونبر دپارہ | دا
را یاد کری ، او دا دوا بی چہ ہفہ ذات پاک دے چہ داے (عنت عنت) خیزونہ نمونبر تابع کری

وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝۱۳ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝۱۴

اونہ وومونبر | دے | پہ قابو کئے راوستوالا | او بیشک مونبر | طرف ذرب خیل نہ | واپس گر خیل وکیو
کئی مونبر خود پہ خیل ہمت) دا قابو کرے نہ شون۔ او مونبر بہ قول خیل رب نہ پستہ ورخو۔

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ۝۱۵

اودوی مقرر کرو | اللہ دپارہ | ددہ لہ بند کا نو نہ | یوجز | بیشک | انسان | ناشکرہ دے | ہنکارہ
اودوی اللہ پہ بند کا نو کئے ہفہ لہ یوجز مقرر کرے دے۔ واقعہ دادہ چہ انسان ہنکارہ ناشکرہ دے۔

أَمْ آتَّخَذَ مِنَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَكُمْ بِالْبَنِينَ ۝۱۶

آیا دہ نیوی دی | لہ ہفہ خہ نہ | چہ دے پیدا کوی | لونہ | او تاسو نے غورہ کری بی | حامن
آیا ہفہ دخیل مخلوق نہ حان لہ (ہیلہ بیل) لونہ خوشہ کرے او تاسو نے دہامسو دپارہ غورہ کری

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا

او ہر کچھ | زیرے در کو لے شئی | یونہ لہ دوی نہ | دہفہ (جینی) | کومہ چہ دہ جورہ کرے | دہ اللہ رحمن | ہم جنس
اوحال دادے چہ خہ وقت دوی پہ ہفہ خیز خبر کرے شئی کوم چہ دوی رحمن (خدائی) لہ ستا پیل دے۔

ظَلٍّ وَجْهَهُ مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝۱۷ أَوَمَنْ يُنَشِّؤُا فِي الْحِلْيَةِ

نوشی | مخ ددہ | تور | اودے | لہ غم نہ دکشی | ایا شوک چہ | پالے کیری | پہ کالو پتے
نومخ نے خہ شئی او دیر زیات غمزن شئی ، ایا شوک چہ پہ دول سنگار کئے ساتلے شئی

وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝۱۸ وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِينَ هُمْ

اودھ | پہ جگہ (بحث) کئے | غیر واضح دوی | او مقررے کرے دوی | فرشتے | کومے چہ دی
او پہ جگہ کئے مفاوضہ دلیل دیکھ نہ شئی (ہفہ دہارینہ سہ برابر کیک شئی) او دوی فرشتے چہ دہ اللہ تعالیٰ بند کا دے دی

عِبْدُ الرَّحْمٰنِ إِنَّا تَأۡثُرُ ۝۱۹ خَلَقَهُمْ سَتَكُنَّ شِهَادَهُمْ

بند کا دے | ذرحمن | شئی | آبا دوی حاضر و | پہ وخت دپیدا وبت دوی | وہ بیکلے شئی | ددوی کوا
ذنانہ کمرے دی - نو آبا دوی ورتہ دپیدا وبت پہ وخت کئے موجود لاہو و؟ ددوی دا دعویٰ بیکلے شئی

وَيُسْأَلُونَ ۝۲۰ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ۝۲۱

اول دوی پہ تپوس وکرے شئی | اودوی وائی | کہ چرے غوبٹلے | رحمن | نومونبر دے دے (بتانو) عباد نہ دو کرے
او تپوس بہ ترے نہ کیری۔ اودوی وائی چہ کہ خدا نے غوبٹلے نومونبر بہ دے (فرشتو) عبادت نہ کولو۔

مَالَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٣١﴾ أَمْ

أَتَيْنَهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكُونَ ﴿٣٢﴾ بَلْ قَالُوا

إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٣﴾

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ

مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ

مُقْتَدُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ

آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا

مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ وَإِذْ قَالَ

إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ إِلَّا

الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٣٨﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً

فِي ذُرِّيَّتِهِ لَمَنِ هَدَى اللَّهُ فَاذْكُرْهُ إِنَّ زَكَاةَ أَفْعَالِهِ خَيْرٌ لِّمَن يَرْجُوا

الرَّحُف ۳۳
مَلَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٣١﴾
أَمْ أَتَيْنَهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكُونَ ﴿٣٢﴾
بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٣﴾
وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ
مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُقْتَدُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ
آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا
مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾
وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾
إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٣٨﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً
فِي ذُرِّيَّتِهِ لَمَنِ هَدَى اللَّهُ فَاذْكُرْهُ إِنَّ زَكَاةَ أَفْعَالِهِ خَيْرٌ لِّمَن يَرْجُوا

مَنْزِل ٦

فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٨﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ

دکھ پہ اولاد کئے | شاید چہ دوی | رجوع و کروی | بلکہ | مافائدہ و رسولہ | دوی تہ | او ددوی پلارائوتہ
پریشودہ دپارہ دکھ پہ انکے ہم خلق (و شریک) پستہ کرئی۔ سمہ خبرہ دادہ چہ مادوی او ددوی پلارائوتہ دیر دیر

حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ

تردے چہ | راتے دوی تہ | حق دین | او پیغمبر | بنکارا | او هرکله چہ | راتے دوی تہ
سامانوتہ ورکری دی تر دے چہ رشتینہ (قرآن) اوصفا وینا کوونکے پیغمبروتہ راتے۔ ادخہ وخت چہ ورتہ رشتینہ (قرآن)

الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٤٠﴾ وَقَالُوا لَوْلَا

حق | نو ددوی دوییل | چہ دا | جادو دے | او بیشک مومن | له مہ نہ | انکار کوونکی یو | او ددوی وائی | ولہ نہ
راتے، نو ددوی دوییل چہ دا خو جادو دے | او مومن خو دانه منسو۔ او داتے دوییل چہ دا

نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمَةٍ ﴿٤١﴾

نازل کرے شو | دا | قرآن | یہ یوسری بانڈ | له دے دو دکھونہ | چہ لوئے وی۔
قرآن دے دواہو (لویو) کلو یہ چہ لوئے سری بانڈ ولے رانازل نہ شو؟

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ

آیا دوی تقسیموی | رحمت | در بستا | مومن تقسیم کرے دے | ددوی پہ مینہ کئے | ددوی روزی
آیا دوی ستاد رب رحمت تقسیمول غواہی۔ ہم مومن ددوی روزی پہ دنیا کئے ددوی

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ

پہ ژوند د دنیا کئے | او اوجت کری د مومن | خے ددوی | پہ خنوبانڈ | پہ مرتبہ کئے | چہ وینسی
پہ مینہ کئے تقسیم کرے دے، او مومن خنولہ پہ خنو کسانو بانڈ مرتبہ او پختہ کری دی چہ یوتن ذیل

بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحِمْتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٤٢﴾

خے له دوی نہ | خے | خدمت کار | او رحمت | ستاد رب | غورہ دے | له مہ فتنہ نہ | چہ جمع کوئی دوی
سری نہ کار واخلی۔ او ستاد رب رحمت د مہ مال نہ دیر غورہ دے کوم چہ داخلہ راجمع کوی

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن

او کہ پکونہ (دافق) | چہ شی بہ | خلق | یوہ دلہ | نوفاغنا بہ جوہ کری د مومن | دپار د مہ چہ
او کہ دا خبرہ نہ وے چہ تول خلق بہ پہ یوہ طریقہ شی، نو مومن بہ د رحمن

يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيُوتِيَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا

چہ انکار کوی | د رحمن | ددوی د کورونو | چتونہ | د سپینو زرو | او پار سگونہ (م) | چہ پہ مہ
(خدائے) منکرانولہ د کوٹو چتونہ د سپینو زرو جوہ کری۔ دو، او پوسری چہ پہ مہ

يُظْهِرُونَ ﴿٤٣﴾ وَلِيُوتِيَهُمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكُونُونَ ﴿٤٤﴾ وَزُخْرَفًا

دوی پاس خیزی | او ددوی د کورونو | دروازے | او تختونہ (م) | چہ پہ مہ | دوی د دے لگی | او دسرو زروہم
ورختیل۔ او د مہغوی د کورونو دروازے او تختونہ چہ پہ مہ مہ دے وے او دسرو زروہم

پہلے قرآن باندھا قائم اوسیدہ چہ تاتہ رالیرے شوئے ، بیشک تہ پہ سہ لاسہ باندھا قائم ہے ۔

وَاتَّهَ لَزِكْرُكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ۝۴۳ وَسْءَلْ

ویشک ۱ | یونصحت کے تاد پارہ | اوستاد قوم د پارہ | او دیر زریہ | لہ تاسونہ تیوس وکھے شی | او تیوس وکھے
او بیشک دا (قرآن) تاد پارہ اوستا قوم د پارہ دیر نہ نصحت دے او دیر زریہ تاسونہ تیوس کیڑی ۔ او تہ د

مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ

لہ ہفہ چانہ چلیڑی مونیر | لہ تانہ ورائی | لہ خیلو پیغیرانزہ | آیامونیر جوہر کو | سبوا | د رحمن نہ
پیغیرانزہ تیوس وکھے چہ مونیر لہ تانہ ورائی رالیری دی چہ آیامونیر د رحمن نہ سیوا نور معبودان

الْهَةِ يُعْبَدُونَ ۝۴۴ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

خوک معبودان چہ عبادت کے کیڑی شی | او بیشک | مونیر رالیری دو | موسیٰ | د خیلو خنوسرہ | فرعون نہ
نیوی کی چہ د هغوی عبادت د کوئے شی ۔ او مونیر (لہ تانہ ورائی) موسیٰ لہ خیلے خنہ وکرے او فرعون او د هفہ سرداران

وَمَلَأِيْهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۴۵ فَلَمَّا

او د دہ د سرداران طرفہ | نو دہ وویل | بیشک زہ | پیغیر | د پروردگار | د عالمونیم | بیاہر کہ
تہ موولیریو نو هفہ ورتہ وویل چہ زہ د رب العالمین رسول یم ۔ بیا چہ موسیٰ ورتہ

جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ۝۴۶ وَمَا نُرِيهِمْ

هفہ رتہ دوی نہ | زمونیر د خنوسرہ | نو ناگہانہ دوی د دغہ خنوپور | خندا اگلے کوئے | اونہ بشودلہ مونیر دوی نہ
زمونیر وکرے خنہ پیش کرے نو هغوی وروپورے خندا اگلے شروع کرے ۔ او مونیر چہ یہ ورتہ کومہ

مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۖ وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ

هیہ خنہ | مکر هفہ (بہ وہ) | لویہ | لہ ورومبی خنہ | او وویل مونیر دوی | یہ عذاب سرہ
خنہ بشودلہ نو هفہ بہ د پلے نہ غنہ وکے ، او مونیر دغہ خلق پہ عذاب کہے راوینول

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝۴۷ وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّجَرِ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

شاید چہ دوی | رجوع وکرے | او دوی وویل | اے جادوگر ! | دُعا وکرے | مونیر د پارہ | د خیل رب نہ
چہ هغوی (د خیلو حرکتونہ) منع شی ۔ او هغوی وویل چہ اے جادوگر ! تہ مونیر د پارہ خیل رب تہ دُعا وکرے

بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ۝۴۸ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ

چہ دہ د وعدہ کرے دہ | تاسرہ | بیشک مونیر خو | لارہ مونیر وکیو | بیاہر کہ چہ | کرے کرو مونیر | لہ دوی نہ
د کوئے خبر چہ هفہ تاسرہ وعدہ کرے دہ مونیر بہ ضرور سے لارہ تہ راواوڑو ، نو بیا چہ مونیر ترے نہ عذاب

الْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ۝۴۹ وَتَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ

عذاب | نو ناگہانہ بہ | دوی | وعدہ مانولہ | او اواز وکرے | فرعون | یہ خیل قوم کہے
لرے کرو نو هغوی (بہ هفہ ساعت) خیل لوظ مات کرو او فرعون یہ خیل قوم کہے اعلات وکرے

قَالَ يَقَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي

وئے وویل | اے زما قومہ ! | آیائہ دے | ماد پارہ | حکومت د مصر | او دا | نہرونہ | چہ بھیڑی
او دایے وویل چہ اے زما قومہ ! آیہ د مصر سلطنت زمانہ دے ؟ او دا تول نہرونہ چہ زما د نیپو

مَنْ تَحْتَىٰ ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۵۱﴾ أَمْ أَرَأَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ

پس ایسا سو نہ کورکے؟ بلکہ زکے چیرینہ یم | لہ ہفہ سری نہ | چہ دے

مہینہ ۵۱ | نو ایسا سودا نہ وینے؟ بلکہ زکے دے سری (یعنی موسیٰ) نہ چیر غور یم چہ دے دے یم

وَلَا يَكَادُ بَيْنُ ۙ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ

او ہفہ واضحہ خبرہ ہم نہ شی کوئے | نوئے وئے | غور زوے شول | پہ دے پائی | باہو کات | دے سرو زرو

نہ نشستہ - اوچہ سے واضحہ خبرے نہ شی کوئے؟ نو دے نہ دے سرو زرو باہو کات وے اچوے شوی نہ دی

وَجَاءَ مَعَهُ الْمَلِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿۵۲﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ

پاشی | دے سرہ | فرشتے | جمع کرے شوے | پس دے بے وقوف جوہ کرو | خیل قوم

پاشی فرشتے ورسرہ وے قطار قطار راغلے نہ دی؟ دے شان دے خیل قوم بے وقوفہ جوہ کرو

فَأَطَاعُوهُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿۵۳﴾ فَلَمَّا

نودوی دے اطاعت وکرو | بیشک دوی | وو | خلق نافرمانہ | بیاہر کچہ | دوی مونہر غصہ کرو

نود ہفہ پہ خبر وکے راغلے - بیشک ہفوی نافرمانہ خلق وو - بیاہر کچہ ہفوی مونہر نارا منہ کرو

نُتِقْنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَضْتَهُمُ اجْمَعِينَ ﴿۵۴﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا

نوبل و اخستہ مونہر | لہ دوی نہ | بیا غرق کرل مونہر دوی | قتل | بیا جوہ کرل مونہر دوی | پیشوایان | اونہونہ

نوبل دے ہفوی نہ انتقام و اخستہ بیا مونہر ہفوی قتل غرق کرل - نو نوو (راتلو کو) خلق دے پارہ مشران او (دعوت)

لِلْآخِرِينَ ﴿۵۵﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ

دوروستن خلق دے پارہ | او | ہر کچہ | بیان کرے شو | دے دے مریم | مثال | نو ناگمانہ قوم ستا

نہوئے موکرل | او دے وخت چہ دے بی مریم دے مضمون واوروے شو نوخہ کور چہ ستا قوم پہ دے باند

مِنْهُ يَصُدُّونَ ﴿۵۶﴾ وَقَالُوا ءِإِلَهُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۖ مَا ضَرَبُوهُ

کے پورے | (پہ خوشحالی) چنے وھی | او دے دو بیل | آیا معبودان زموہر | شہ دی | یا عیسیٰ؟ | بیان نہ کرو دوی و امثال

نوشحالی نہ | چنے وھل شروع کرل - او وے و بیل چہ آیا زموہر معبودان غورہ دی یا ہفہ (یعنی عیسیٰ)؟ دوی دا خبرہ محض

لَكَ إِلَّا جَدَلًا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿۵۷﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ

ناتہ | مکر یہ طریقہ دے کرے | بلکہ | دوی | خلق دی | جکر مار | نہ دے دے عیسیٰ | مکر بندہ دے

دے کرے پہ غرض کرے دے | بلکہ دا خلق سے ہم جکر مار دی - عیسیٰ خو (معبود نہ نو) زموہر یو (نیک) بندہ

أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا ۖ لِّبَنِي إِسْرَءِءِيلَ ﴿۵۸﴾ وَلَوْ نَشَاءُ

ہم انعام کرے مونہر | پہ دے | او جوہ کرو مونہر دے | یو مثال | بنی اسرائیل دے پارہ | اوکے چرے | مونہر غنیت

دو چہ مونہر پرے فضل کرے او ہفہ مو دے بنی اسرائیل دے پارہ (دے خیل قدرت) نمونہ جوہ کرے دے اوکے چرے مونہر غنیت

لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلَآئِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ﴿۵۹﴾ وَإِنَّهُ لَعَلَّمُ

نمید کرے مونہر | لہ تاسو نہ | فرشتے | چہ پہ زمکہ کہے نہ | دوی خلیفہ وے | او بیشک دے | یوہ نمونہ دے

نمید کرے نہ مونہر پرے را پید کرے و چہ پہ زمکہ باند نہ یو بول سے اوسید لے - او عیسیٰ؟ یہ قیامت باند دے یقین راستو

لِّلْسَاعَةِ فَلَا تَمْتَرَنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٩١﴾

د قیامت | پس تہ شک مہ کوہ | دیکھ رات کو کئے | اور ما پیروی کوہ | ہم دادہ | لاسہ | سمہ
دربچہ دہ | تو تاسو پہ دے حقہ شک مہ کوئی اوپہ ما پیسے روان شئی | داسمہ نیغہ لاسہ | دہ -

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٩٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى

او منع نہ کرے شئی تاسو | شیطان | بیشک دے | ستاسو | دشمن دے | بنکارہ | اور کہ چہ | رائے | عیسیٰ
او شیطان تاسو (پہ حقہ لارہ تلونہ) ہیٹھ کلام نہ کری بیشک ہفہ سنا سو بنکارہ دشمن دے | اوخہ وخت چہ عیسیٰ بنکارہ

بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ

د معجزو سرہ | نو دہ و وئیل | چہ مارا پے دے تاسو تہ | حکمت | اوچہ واضحہ کرم | تاسو باند | غے
نخبے راوی ے نو خلقو تہ و وئیل چہ تاسو لہ م د حکمت خبر را پے دی او حکہ (راغیہ) چہ تاسو تہ غے خبر صف

الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ

ہفہ (خبر) | چہ تاسو اختلاف کوہ | پہ غے کئے | پس و ویریری | داللہ نہ | او و متی زما حکم | بیشک | ہم اللہ
کرم چہ تاسو پہ کئے اختلافو نہ کوئی نو داللہ نہ و ویریری اور ما خبرے و متی - بیشک اللہ زما ہم

رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٩٣﴾ فَاخْتَلَفَ

زما رب | او ستا سورب | پس عبادت کوئی دہ | ہم دادہ | لاسہ | سمہ | پس اختلاف و کرم
رب دے او ستا سورب کہ نو بوازے دہفہ عبادت کوئی ہم داسمہ نیغہ لاسہ دہ - نو بیا (پہ دے پے ہم)

الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ

دیرو جماعتو | پہ خیل مینہ کئے | پس تباہی دہ | ہفہ خلقو دیارہ | چہ ظلمے و کرم | لہ عذاب نہ
مختلفو تو پہ خیل مینہ کئے اختلاف پیدا کرم - نو ظالما نو خلقو نہ د دردناکے ورے د عذاب د لاسہ (غہت تباہی

يَوْمَ إِلَيْمٍ ﴿٩٤﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً

د ورے | دردناکے | دوئی انتظار نہ کوئی | مکر صرف د قیامت | چہ را پے شئی دوئی تہ | ناگہانہ
پرتہ دہ - داخل پس د قیامت د ورے انتظار کوئی | چہ ناگہانہ ورتہ راشی

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ

او دوئی بہ | خبر نہ وی | قول دوستان بہ | پہ دغہ ورے | د یو بل
او دوئی پرے خبر قدر لہ نہ وی | قول دوستان بہ پہ دغہ ورے | د یو بل دشمنان

عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٩٦﴾ يُعْبَادُ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمْ

دشمنان وی | سیوا | د پریہیزگارو نہ | اے زما بندگانو! نشتہ | غہ ویرہ | پہ تاسو باند
شئی سیوا د پریہیزگارو خلقو نہ - اے زما بندگانو! نن ورے پہ تاسو ہیٹھ ویرہ

الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٩٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا

نن ورے | اونہ بہ | تاسو | غمزن شئی | کو مو خلقو | چہ ایمان را وے | زمو نہ پہ آیتو | او دوئی دو
نشتہ | اونہ بہ دربانہ غہ عم را ح | داہفہ کسان دی چہ زمو نہ پہ آیتو یا تہ ایمان را وے و او زمو نہ

مُسْلِمِينَ ۖ اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ۝

مسلمانان | داخل شئ | جنت ته | تاسو | اوستاسو بیبائے | چہ عزت بہ در کوئے شئ | فرمان لے ملے دو | تاسو ہم اوستاسو بیبائے ہم جنت ته خوشحال خوشحال ورنوزی -

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّاَكْوَابٍ ۚ وَفِيهَا مَا

گوئے بہ شئ | پہ دوی بانڈ | رکبئی | د سرو زرو | او کلاسو (ہم) | او پہ ہفے کئے بہ دوی ہفے خد | پہ ہفے کئے بہ د سرو زرو د رکبو او کلاسو دور چلیری | او ہفے ہول خیزونہ بہ

تُسْتَهْيٰهُ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ ۚ وَاَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

چہ غولائی | نفسونہ | او چہ بنہ لگی | پہ سترگو | او تاسو بہ | پہ دے کئے | ہمیشہ بی - ورکیدے چہ خد لے زہا غولری اوسترکے برے خوشحالیری | او تاسو بہ پیکنے تل نزلہ و سیری -

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

اوہم دادے | ہفے جنت | د کوم چہ | تاسو وارثان جو کرے شوی | پہ بدالہ (د ہفے علونو) | چہ تاسو بہ کول - او د ہفے جنت دے چہ تاسو د خیل عمل پہ سبب د ہفے مالکات کرے شوی

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُونَ ۝

تاسو پالا | پہ دے کئے | میوے دی | دیرے | چہ لہ دے نہ بہ | تاسو خوری | بیشک | گناہکاران بہ پہ دے کئے تاسو د پارک د پرفسمہ میوے دی چہ خوراکونہ بہ ترے نہ کوئی نافرمانہ خلق بہ ہمیشہ پہ

فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ

پہ عذاب کئے | د دوزخ | ہمیشہ وی | نہ بہ شئ سپکولے | لہ دوی نہ | او دوی بہ | پہ ہفے کئے دوزخ کئے پراتہ وی - عذاب بہ ترے نہ سپکولے نہ شئ | او مایوسہ بہ پیکنے

مُبْلِسُونَ ۝ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ۝

مایوسہ پراتہ وی | او مونڈ پہ دوی ظلم ونہ کرو | اولیکن | دوی دو | ظالمان | پراتہ وی | او مونڈ پرے ہیچ ظلم نہ دے کرے خو دوی پخپلہ (د خان د پارہ) ظالمان وو

وَنَادَوْا يٰمَلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۚ قَالَ اِنَّكُمْ مَّكِينُونَ ۝

او آواز بہ وکری | اے مالک (نوم فریختہ) | کار د تمام کری | زمونڈ | ستارب | د بہ وائی | بیشک تاسو | ہمیشہ اوسید وکی بی | او دوی بہ آواز وکری چہ اے مالک | ستارب د زمونڈ د ژوند کار خلاص کری ہفے بہ وائی تاسو بہ ہمیشہ دلست پراتہ بی -

لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كُرْهُونَ ۝ اَمْ اَبْرَمُوا

مونڈ راڈہے | حق دین | اولیکن | اکثر بہ لہ تاسو | د حق نہ | نفرت کول | آیا دوی ملک قصد کرے د | مونڈ تاسو نہ رینیئے دین راؤرسولو خو پہ تاسو کئے اکثر خلق د حق دین نہ بیزار شول آیا دوی خیل (خان لہ)

اَمْ اَرَا فَاِنَّا مُبْرَمُونَ ۝ اَمْ يَحْسِبُونَ اَنَّا لَنْسَمِعَ سَرَّهُمْ

دیوکار | پس بیشک مونڈم | ملک قصد کوونکوبو | آیا دوی خیال کوئی | بیشک مونڈ | نہ آورو | راڈ د دوی بند و بست کرے د؟ نو مونڈ ورتہم خیل انتظام د سائلے د آیا دوی داخل دے چہ مونڈ د دوی پتہ اوسر کوئی خبرے

وَتَجْوَهِهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ

اود دوی مشورہ | ولے نہ | اوزمونیر لیر شکر زینتی | دوی سرہ | لیکی | دواہ | کہ چرے وی
نہ اورو ؟ ولے نہ ! حالانکہ زمونیر لیرے (فریتے) دوی سرہ دی چہ لیکل کوی دے نبی ! دواہ کہ چرے دوی

لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ قَدْ فُتْنَا ۖ أَوَّلُ الْعَبْدِينَ ﴿٨١﴾ سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ

د رحمن | خہ اولاد | پس زہ بہ | د قونہ وروہی | ددہ عبادت کو دے دم | پاک دے | رب | د آسمانون
(خدائے) اولاد وے نو د قونہ وروہی ما بہ د ہفہ عبادت کولو ، پاک دے د آسمانون اود زک

وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَبْخُضُوا

اود زمک | مالک | د عرش | لہ ہفہ خہ نہ | چہ دوی بے بیانی | پس پیریدہ دوی | چہ مشغول وی
رب د عرش مالک د ہفہ قونو خبر نہ چہ دوی بے بیانی ، نو دوی چہ خیلو شغلون او پہ لوبو کینے پوانہ

وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي

اوبے کوی | نردے چہ | وگوری | دوی ہفہ ورخ د کومے چہ | دوی سرہ وعدہ کولے شی | اودے | ہفہ ذات دے چہ
پیریدہ نردے چہ ہفہ ورخ راشی د کومے چہ دوی سرہ وعدہ شوے دہ - او اللہ ہفہ ذات دے چہ

فِي السَّمَاءِ إِلَهُ ۖ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾

پہ آسمان کینے (ہم) | معبود دے | اوپہ زمک کینے (ہم) | معبود دے | اوہم دے دے | حکمت والا | علم والا
پہ آسمان کینے ہم معبود دے اود زمک پہ مخر ہم معبود دے اودے د حکمتون خاندن دے ہر شہ پوہ دے

وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ

اوپہ بابرکت دے | ہفہ ذات چہ | ددہ دہ | بادشاہی | د آسمانون | اود زمک | اود ہفہ خہ چہ | ددہ اوپہ مینہ کینے
او اللہ دیر بابرکت ذات دے چہ د آسمانون اود زمک اود دواہر ترمینخہ د خیزون بادشاہ دے

وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ

اودہم دے سر دے | علم | د قیامت | اودہم ددہ طرف نہ | بہ تاسو واپس کرخی | او اختیار نہ لری | ہفہ کسان چہ
اودہم نہ (د) قیامت (وقت) معلوم دے | او تاسو قول بہ ورنہ پستنه ورخی - اودوی چہ د اللہ تعالیٰ نہ سیوا

يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ

دوی بے عبادت کوی | سیوالہ دہ نہ | د سفارش | مکر | ہفہ خوک | چہ کواہی وکری و | د حق | اودوی
د کومو معبودانو عبادت کوی ہفوی د سفارش کولوہیم اختیار نشتنہ خوہن ! چاہہ د حق خبرے اقرار کرے وی اوپہ ہفہ

يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ

پوہیوی | او کہ چرے | تہ تپوس وکری لہ دوی نہ | چہ چا | پید اکہل دوی | نو ضروریہ وائی دوی | اللہ
یقین لری وی - (نوموئی یہ شفاعت کولے شی) او کہ تہ ددوی نہ تپوس وکری چہ تاسو چا پید اکری یی ؟ نو ضروریہ وائی چہ اللہ (پیدا کری

فَأَنِّي يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ رَبِّ إِنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ

نوبیا کوم خوا | دوی اودی روان دی | او قسم د کونینا | چہ آرماریہ | چہ بیشک داداسے | خلق دی | چہ ایمان نہ راوری
یو (نوبیا کوم خوا دوی اودی روان دی او اللہ تہ (د رسول) داوینا ہم معلوم دہ چہ آرماریہ ! دادا خلق دی چہ پہ ہیتر وجہ ایمان نہ راوری

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

نوبیا کوم خوا | دوی اودی روان دی | او قسم د کونینا | چہ آرماریہ | چہ بیشک داداسے | خلق دی | چہ ایمان نہ راوری
یو (نوبیا کوم خوا دوی اودی روان دی او اللہ تہ (د رسول) داوینا ہم معلوم دہ چہ آرماریہ ! دادا خلق دی چہ پہ ہیتر وجہ ایمان نہ راوری

۱۵۸

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۸۹﴾

پس صاف نہ کرو اور وہ | لہ دوی نہ | اووایہ | سلام دے | پس زربہ | دوی پوہہ شی
نور لے بی | نہ دوی نہ مخ واپوہ اوورنہ وایہ چہ زہ درنہ سلام کوم نور دہ چہ حقیقت بہ ورتہ معلوم شی

سُورَةُ الدَّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَمْسُونَ آيَةً وَتِلْكَ رُكُوعَاتُ

سورہ دخان پہ مکہ کے نازل شوق شروع کوم پہ نوم د اللہ چہ تو مہر یا بیر زارم کوئے دے | اوپہ دے ۵۹ آیونہ اور دے رکوع دی
د اللہ پہ نوم شروع کوم چہ لوئے مہر بان د بیر زیات رحم خاوند دے

حَمْدٌ ۱۱ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۱۲ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ ۱۳

حَمْدٌ | قسم دے پہ کتاب | واضحہ | بیشکہ مونیر | نازل کردہ | پہ شپہ | مبارکہ کے
حَمْدٌ - پہ دے واضحہ کتاب باند قسم دے - مونیر د کتاب پہ یوکہ برکتی شپہ کے راکوز کرے دے

إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ۱۴ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۱۵ أَمْراً

بیشکہ مونیر یو | ویرو نکے | پہ دے کے | فیصلہ کوئے شی | دھر | کار | حکمت والا | پہ وحی کو لوسرہ
بیشکہ مونیر (لہ عذاب) ویرو نکے یو - پہ دے شپہ کے ہر حکمت معاملہ زہونیر پہ حکم سرہ فیصلہ کیبری (او د) حکم زہونیر

مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۱۶ رَحْمَةً ۱۷ مِّنْ رَبِّكَ ۱۸ إِنَّهُ هُوَ

لہ طرفہ خیل نہ | بیشکہ مونیر یو | رالیرونکی | پہ سبب درحمت | ستا درت | بیشکہ ہم دے
د بارگاہ نہ جاری کیبری ولے چہ ہم مونیر رالیرونکی یو - دا ستا درت مہر باقی دہ بیشکہ ہفہ ہر خہ

السَّيِّئُ الْعَلِيمُ ۱۹ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۲۰ إِن كُنْتُمْ

اوری د وئے | پوہہ دے | رب دے | د آسمانونو | او د زہک | او خہ چہ | د دواوہ پہ منہ کے | کہ چہ بی تا
اوری پہ ہر خہ پوہہ دے د آسمانونو او د زہک او دے ترمیغہ د خیزونورب دے کہ تاسو پرے

مُوقِنِينَ ۲۱ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ

یقین کوونکی | نشتہ ہیہ معبود | سبوا د دہ نہ | چہ ژوندی کوئی | او مرہ کوئی | رب دے ستاسو | اورب دے
یقین روستل غواہی دہفہ نہ سیوا ہیضوک د عباد لائق نشتہ ہم د ژوندی کوئی او مرہ کوئی، ستاسو او ستاسو د پلارانو

آبَاءِكُمْ ۲۲ الْأَوَّلِينَ ۲۳ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۲۴ فَارْتَقِبْ يَوْمَ

ستاسو پلارانو | پھوانو | بلکہ | دوی | پہ شک کے دی | لو بے کوئی | نو تہ انتظار کوہ | دہفہ ورے
نیکو تو لو رب دے - لیکن دا خلق خو پہ شک کے پرانہ دی پہ لو بے کے اختہ دی - نو دہفہ ورے انتظار

تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ۲۵ يَعْصِي النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۲۶

چہ راہ وری | آسمان | کوئے | بشکارہ | چہ پت بہ کوئی | خلق | ہم دادے | عذاب | دردناک
کوہ چہ د آسمان د غابہ نہ یو غرگند کوئے بشکارہ شی - چہ پہ خلق بہ را خورش | دغہ پہ دیر دردناک عذاب وی

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۲۷ أَتَى لَهُمُ الذِّكْرُ

اے زہونیرہ ربہ! | لرے کوہ لہ مونیر نہ | دا عذاب | بیشکہ مونیر | ایمان دا دے دے | کوم تہ دی | دوی دپارہ | نصیحت
اے زہونیرہ ربہ! | زہونیر نہ دا عذاب لرے کرے، مونیر بہ ایمان دا دے - دوی کلہ نصیحت قبلوی؟

وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ۖ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ

حال داداچہ راغلے دودوی تہ | بورسول | بنکارا | بیادوی مخ وارو | لہ فہنہ | او دے ویل | دہ تہ بنو شوعہ |
حال خودادے چہ واضحہ بیان کوونکے پیغیر ورتہ راغلے کہ | خودوی ترے نہ مخ وکھولو اودا | دویل چہ دہ نہ زدہ کرہ شوعہ |

مَجْنُونٌ ۚ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا ۖ إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۚ

لیونے دے | بیشک مونہ | لرے کوونکی یو | د عذاب | لبرساعت | بیشک تاسو | بیاراکو خید وئی یی |
لیونے دے - مونہ بہ دا عذاب غہ لبرے موکھ لبرے کرو ، خوتاسو بہ خیل زوہ حالت تہ وکرمخ -

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى ۖ إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ۚ وَلَقَدْ فَتَنَّا

پہ کوہمہ ورخ چہ | نیول پہ وکرمونہ | نیول | چیرسخت | بیشک مونہ | انتقام اخستونکی یو | اوبیشک امتحان کرے وومونہ |
پہ کوہمہ ورخ چہ بہ مونہ چیرسخت نیول کوو مونہ بہ خافا بدلہ اخلو | اومونہ ددوی نہ

قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۚ أَنْ أَذْوَ

لہ دوی ورنہ | د قوم | د فرعون | اوراغلے دوی تہ | پیغیر | عزتمند | چہ | حوالہ کری |
وہو مہ د فرعون قوم آزمایلے دو | اوھوئی تہ یو عزتمند پیغیرور غلے دو - چہ د خداے

إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ ۖ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۚ وَأَنْ لَا تَعْلُوا

ماتہ | بندکان د الله | بیشک زہ | تاسو دپارہ | بورسولیم | امانتدار | اوداچہ | تاسو سرکشی مہ کری |
بندکان ماتہ حوالہ کرہ | زہ تاسو نہ رالبرے شوے امانت دار پیغیریم - اوداچہ تاسو د الله تعالیٰ پہ مقابلہ

عَلَى اللَّهِ ۖ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ۚ وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي

د الله خلاف | بیشک زہ راغلیم تاسو تہ | پہ دلیل | بنکارا سرہ | اوبیشک زہ | پناہ خواہم | د رب خیل |
کے سرکشی مہ کوئی | زہ تاسو تہ یو خرگن دلیل پیش کوہم | اوبیشک زہ ستاسو او دخیل رب پناہ

وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُون ۚ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَرِلُون ۚ

او د رب ستاسو | لہ کہنہ | چہ تاسو سنگسار کری ما | اوہ چکر | تاسو ایمان نہ راوڑی | زما رہ خبرہ | نولہ مانہ جدا شئی |
خواہم لہ د خبرے نہ چہ تاسو ماسنگسار کری اوکھ چہرے تاسو پہ مایمان نہ راوڑی نورمانہ بیرتہ پہ چہ شئی

فَدَعَا رَبَّهُ ۚ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ۚ فَاسْرِ بِعِبَادِي

نودہ دعا وکرہ | خیل رب تہ | چہ داخلق | مجرمان دی | پس بوخہ | بندکان زما |
بیاموسی خیل رب تہ دعا وکرہ چہ | داخو چیر غنت مجرمان خلق دی | نورم وشوچہ اے موسیٰ | تہ زمانہ بیان د

لَيْلًا ۖ إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ۚ وَاتْرِكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۖ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ۚ

پہ وقت د شبہ | بیشک ستاسو | تعاقب بہ کوئے شئی | او پریردہ | سمندر | پہ قنار | بیشک دی | لیکر دکا | دوبید وکے - |
شیخ شپہ (معمونہ) او باسہ تعاقب بہ درپے کیری اودریاب غلے پہ قنار پریردہ | ددوی قول لیکر بہ د و بیوری

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَدَّتٍ وَعُيُونٍ ۚ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۚ

خومرہ | دوی پریشودل | باغونہ | اد چینے | اوفصلونہ | اومحلونہ | بناستہ |
نودغہ خلقو خومرہ باغونہ او چینے پریشودے ؟ اوفصلونہ | اوبنہ بناستہ محلونہ

وَتَعْمَدِ كَأَنؤَافِيهَا فَيُكَيِّدُ^{٢٤} كَذَلِكَ وَأَوْرَثَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٥﴾

اولعتونہ | چه دوی به هغه کئے | مزه اخستونکی | دغه شان | اومونیز وارث کړود هغه | یوبل قوم
ود الام ساماتونه چه دوی به پکے اوسیدل | هم دغه وشوه اومونیز به یل قوم هغه قتل شول ک

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ۝ وَلَقَدْ نَحْنُ

پس اُونہ ٹرپل | بہ دوی بابت | آسمان | اوزمک | اُونہ بہ دوی تہ مہلت و رکوے شی | اومو نجات و رکو
نونہ | خو پرے آسمان او نمک ٹرپا | اُونہ ورتہ مہلت و رکوے شی | اومو نجات و رکو

بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۚ ^{۳۰} مِنْ فِرْعَوْنَ ۖ إِنَّهُ كَانَ

بنی اسرائیلو ته | له عذاب | سپکوونکی ته | (یعنی) د فرعون نه | بیشکه هغه وو
سپکوونکی عذاب نه خلاص کړ | (یعنی) د فرعون نه |

عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ اخْتَرْنَهُمْ عَلٰی عِلْمٍ عَلِي الْعَلِيدِ ﴿٣٢﴾

سرکشته | له حدنه تیرید و نکونه | اوبیشکه مونب غوره کری وودوی | په پوهه سره | په عالمونو باندی

وَاتَيْنَهُم مِّنَ الْأَنْتِ مَا فِيهِ نَلَاءٌ مُّسَدِّنٌ ۖ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ

وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ نَحْتَمِلُ | چہ پہ ہفتے کے دو | آرمینیت | ہنکارا | بیشک | داخل

وَمِنْهُمْ هَاقُوا لَهُ دَا سَ تَحْتِي وَرَكَعَ وَهَ چَ پِکَنے واضع ازمینت وو ۔ بیشک دا (کفار)

یاقوتون ان بی الامونک | الاولی وما حق | بملسیرین ۵

وائے | نہ دے دا | مگر زمونہ مرگ | ورومے | اونہ پہ یومونہ | داپاخولی شوی

وای چه بس دغه د دنیا مرک (زمونډ آخری انجم) دے او بیا به نه راژوندی کیدو۔

فَاتُوا يَا بَايِنَا | إِنْ كُنْمْ | صِدْقِينَ ﴿٣٦﴾ | اِهْم | خَيْر | ام
 زموڻن ملازمڪو | ڪهڙي ئي تاسو | رشتيني | آيا دوي | غوره دي | يا

وَلَا تَسْأَلُ عَنْ غَيْرِهِمْ نَبِيًّا ۖ هُمْ أَهْلُ لَدُنِّهِ ۚ وَمَنْ يَتَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ إِنَّكَ إِنَّمَا تُرِيدُ الْفَلَاحَ ۚ

تَبِعُوا وَالدِّينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

نوع قوم او هغه خلق چه له دوی نه وړاندي تیر شوی دی ، مونږ دغه ټول هلاک کول ، بیشکه هغوی لوی

جَرِمِينَ ﴿٣٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

اور نہ دی پیدا کرے ہوئے | آسمانوں | اور زمکہ | اوشہ چہ دِ دے دو او پہ مینہ بکے دی
جرمان وو | اور مونز آسمانوں | اور زمکہ | اوشہ چہ دِ دے دو او پہ مینہ بکے دی

عَيْنِ ۞ مَا خَلَقْنَاهَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞

إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ مِيقَاتَهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ يَوْمَ لَا يَغْنَىٰ مَوْلَىٰ

بیشک | ورخ | د فیصل | د دوی وعدا ده | د تلو | په کومه ورځ به | په کارنه راځی | څوک دوست

عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۝ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ

د بل دوست | هغه | اونه به دوی ته | امداد ملاویری | مگر | په چاچه | رحم وکړو | الله

إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ۝ طَعَامُ

بیشک هم ده | غالب | مهربان ده | بیشک | اونه | د زقوم | طعام

الْأَشِيمِ ۝ كَالْمُهْلِ ۝ يَغْلَىٰ فِي الْبُطُونِ ۝ كَغَلَىٰ الْحَمِيمِ ۝

د کناهارو د | په شا د وېل شوې تاج | جوش به وې | په خیتو کې | په شان د جوشیدو | د کرمو او بو

خودا که وی، د کدو وېل شوې تاجیه - په کېدو کې به (هم دغه شان) یشیری لکه کرمه اوبه چه یشیری -

خُدُوهُ فَاعْتَلَوْهُ ۝ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝ ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ

و نیسی ده | بیا را کړی ده | د دوزخ میخ پورې | بیا | وړو | د دغه د سرد پاسه

(حکم به وشی) دے راو نیسی او د دوزخ میخ ته را کړی - بیا ور له په سر باندې تکلیف رسوونکې

مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ۝ ذُقْ ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝ إِنَّ هَذَا

عذاب | د یشیدو او بو | وڅکه | بیشک ته | لوڼی | قدر مندی | بیشک ددی

کرمه اوبه توڼی کړی (و به وپیلې شی) د وځوند واخه ته خو ډیر عزت مند او دروند سره وے ! - دا هغه عذاب

مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ۝

هغه څه به په هغه کې | تاسو شک کوو | بیشک | پرهیز کاران به | په ځای | د امن کې وی

د څه تاسو به د دے په حقله شکمن وی - بیشک پرهیز کار خلق به د امن په ځای کې دیره وی -

فِي جَنَّتٍ وَ عِيُونٌ ۝ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَ اسْتَبْرَقٍ

په باغونو کې | او چینو کې | اغوندی به | له باریکو ریشمونو | او ډیپرو ریشمونو

په باغونو او په چینو کې به (تاسو وی) - د ریشمو نرۍ او غټه جله به اغوندی، یو بل ته

مُتَقَبِلِينَ ۝ كَذَلِكَ قَفَٰرُ جَنَّتِهِمْ بِخُورٍ عَيْنٍ ۝ يَدْعُونَ

یو بل ته مخامخ به وی | هم دغه شا (به وی) | او موږ به بیله جوړ کړو دوی | حور | د غټو سترگو والا | دوی به راغواړی

مخامخ به ناست وی، دا خبره هم دغه دکه او موږ به ورته سره سپین د غټو غټو سترگو مېرمنې شې واده کړو

فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ۝ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا

په دے کې | د هر قسم | میوے | په امن سره | نه به څکی | هلته | (مزه) د مرګ | سیوا

هر رنگ میوے به په اطمینان راغواړی - د دنیا د وړو مېنی (تیر شوی) مرګ نه بغیر بل

الْمَوْتَةُ الْأُولَىٰ وَوَقْتَهُمْ عَذَابُ الْحَجِيمِ ﴿۵۶﴾ فَضْلًا

د ورومبی مرگ نه | او الله به وسای دوی | له عذاب | د دوزخ نه | دابه فضل وی
مرگ به نه وی | او الله تعالی به د دوزخ د عذاب نه بچ کړی . دا قول ستا د

مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿۵۷﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ

ستا د رب | هم داده | هغه | کامیابی | دیره لویه | پس بېشکه | آسان کړو مونږ قرآن
رب فضل دے | او هم دغه غټه کامیابی دے - نو مونږ دا قرآن ستا

بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۸﴾ فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿۵۹﴾

ستا په ژبه کښه | بشایېری چه دوی | نصیحت حاصل کړی | پس ته انتظار کوه | بېشکه دوی هم | انتظار کوونکي دی
په ژبه آسان کړې دے چه دوی نصیحت قبول کړی نوته هم انتظار کوه او دوی هم انتظار کوی

سُورَةُ الْحَٰنِثَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره حاشیه په مکه کې نازل شواو په | شروع کوم په نوم د الله چه نوته مهربان دیرزیارم کوونکې دے
د الله په نوم شروع کوم چه نوته مهربان دیرزیات رحم خاوند دے

حَمْدٌ ۱ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۷﴾

حم | نازل کړې شوې دے | د کتاب | له طرفه د الله | چه دیر زبردست | حکمت والاد دے
حم | د دے کتاب نازلیدل د الله تعالی د طرف نه دی چه زبردست دے د حکمتو خاوند دے -

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۳﴾ وَ فِي خَلْقِكُمْ

بېشکه | په آسمانو کښه | او په زمکه کښه | نځېنه دی | د ایمان واو د پاره | او | ستاسو په پیداوښت کښه
په آسمانو او زمکه کښه د ایمان دار خلقو د پاره دیر ښه نځېنه دی - او په خپله ستاسو او د دے

وَمَا يَكُنْ مِنْ دَابَّةٍ أَيْ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۵﴾ وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ

او نه هغه خوروی | له خناورونه | نځېنه دی | د پاره د هغه قوم چه یقین کوی | او په تلو راتلو | د شپه
خناورو په پیداوښت کښه د یقین خاوندانو له دیر ښه نځېنه پرته دی - او د شپه ورځ په پرله پسې

وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا

او د ورځ کښه | او په هغه هغه کښه | چه نازل کړې دے الله | له آسمان نه | رزق (اوبه) | بیالغ ژوندی کړه
تک راتگ کښه او په هغه روزی کښه چه الله تعالی د آسمان نه را کوته کړه نو زمکه د پورې

بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ أَيْ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۵﴾

په د مسره | زمکه | پس له مړه کیدو د هغه نه | او په کڅیدلو | د بادو کښه | نځېنه دی | عقلمندو د پاره
د اوچیدونه پس بیا را ژوندی کړه او د بادو په اوږیدو را اوږیدو کښه د هوښیارانو د پاره دیر ښه نځېنه دی

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَلْوَاهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ

دا | آیتونه دی | د الله | چه تلاوت کوو مونږ د دے په تا | په حق سره | پس په کومه
دا د الله تعالی آیتونه دی چه مونږ دے تاته سم سم اوردو -

حَدِيثٌ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَتِهِ يُؤْمِنُونَ ۝ وَيْلٌ لِّكُلِّ أَقَالٍ

خبرہ | پس دَ اللہ | اود دَ دَ آیتونہ | دوی ایمان راوری | تباہی دہ | دھر | دروغزن
دَ اللہ تعالیٰ اود دَ دَ آیتونہ پس بہ یہ کومہ خبرہ ایمان راوری؟ ہر دروغزن نافرمان لہ تباہی

أَتِيْمٌ ۝ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ

گناہکار دپارہ | چہ آوری | آیتونہ دَ اللہ | چہ لوستشی | بہ دہ | بیا | اصرار کوی
مقرر دہ | چہ دَ اللہ تعالیٰ آیتونہ کوم چہ دہ نہ آوروے شی آوری | او بیا ہم پہ خیل غرور کینے

مُسْتَكْبِرًا ۝ كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَيَشْرُهُ ۚ بِعَذَابِ أَلِيمٍ ۝

پہ تکبر کولوسرہ | لکہ چہ | دہ ہا آوری لہ نہ دوی ہنہ | پس زیکورکہ دہ نہ | دَ عذاب | دردناک
داسے نسبتہ پرووی لکہ چہ ہا آوری لہ نہ دوی نو تہ داسے کسی لہ دَ دردناک عذاب زیرے ورکہ

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ

او ہر کلمہ چہ | دپوہہ شی | زمونہ لہ آیتونہ | بہ ہنہ خیز | نو نیسی دے ہنہ | بہ مسخرہ | ہم داخل دی
اوشہ وخت چہ زمونہ پہ آیتونہ کینے دپو آیت نہ خبرشی نو خندا کلمے ورپورے شروع کوی داسے خلقو

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ

چہ دوی پارہ | عذاب | سپکوئے | ددوی پہ ولسا | دوزخ دے | او پہ کار بہ راشی | ددوی
لہ سپکوئے عذاب مقرر دے - دوی تہ ولسا دوزخ نیار پروت دے - اودا خیلہ دنیوی گتہ بہ ورتہ

مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۚ وَلَهُمْ

شہ چہ دوی وکیل | ہیٹہم | اونہ | ہنہ چہ دوی دنیول | سیوا | دَ اللہ نہ | دوستان | اودوی پارہ
ہیٹہ فائدہ ورنہ کوی ، اونہ ہنہ معبودان چہ دَ خندا نہ سیولے حان لہ نیولی دی اوهنوی دَ

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ هَٰذَا هُدًى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ

عذاب دے | لوئے | دا | ہدایت دے | اودوم خلق چہ | منکران دی | دَ آیتونہ رب خیل | ہنوی پارہ
پارہ لوئے عذاب مقرر دے دا (قرآن سراسر) ہدایت دے ، او شوک چہ دَ خیل رب آیتونہ نہ منی ہنوی لہ دَ

عَذَابٌ ۚ مَنْ رَجَزِ أَلِيمٌ ۝ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ

عذاب دے | لہ دردناک عذاب نہ | اللہ ہنہ ذات دے | چہ تابع لہ کرو | تاسو پارہ | دریاب | چہ چلیری
سختی نہ دک (او) دردناک عذاب مقرر ک۔ اللہ ہنہ ذات دے چہ تاسولہ لے سمندر تابع کرے دے چہ کشتی

الْفُلْكِ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝

کشتی | بہ ہنہ کینے | ددہ پہ حکم | اوچہ تاسو ولسوئی | ددہ فضل | اود پارہ ددہ چہ تاسو | شکوہ کوی
پکینے دہ ہنہ پہ حکم چلیری اود پارہ ددہ چہ تاسو دہ فضل تلاش وکوی اوچہ شکوہ ادا کوی -

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

اوتابع کول دہ | تاسو پارہ ہنہ | چہ پہ اسمانونہ کینے | او ہنہ ہنہ | چہ پہ زمکہ کینے دی | قول
اوتامرہ خیزونہ چہ پہ اسمانونہ او پہ زمکہ کینے پراتہ دی ہنہ قول لے درتہ دَ خیل طرف نہ

قَدْ كَانَ مِنْهُمْ لَكُلِّ فِرْقَةٍ سِجِّينٌ ۝۱۲۱ لَقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝۱۲۲ قُلْ لِلَّذِينَ

وہیل آخرتہ | بیشک | پہ دے کئے | فکر و خاوندانو | دپارہ | نخچے | پرتے دی ۔ تہ مؤمنانو تہ وواہ | ہفہ خلقوتہ

آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا

چہ ایمانے راؤدو | چہ معاف کری | ہغوتہ چہ | امید نہ لری | د ورخو | دپارہ | دپارہ | چہ سزاور کری | یوقوم تہ

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۲۳ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۝۱۲۴ وَمَنْ أَسَاءَ

د ہفہ خہ چہ دوی بہ کول | چہاچہ عمل وکرو | نیک | نو د خیل خان دپارہ | اوچہاچہ بدکار وکرو

فَعَلَيْهَا ۝۱۲۵ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تَرْجَعُونَ ۝۱۲۶ وَلَقَدْ آتَيْنَا

پس وپالے پہ دے | بیایہ | طرف درپ خیل تہ | راجعہ کوئے شئ ناسو | او بیشک | ورکریے وومونر

نُو د خیل خان سرہ بدکوی بیاستاسو دتو لو دپارہ خیل رب تہ پستتہ نگ مقرر دے ۔ او مونر بنی اسرائیلو تہ کتاب

بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۝۱۲۷ وَرَزَقْنَهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ

بنی اسرائیلو تہ | کتاب | او حکومت | او نبوت | او مونر روزی ورکریے دوی تہ | لہ پاکیزہ غیرزوتہ

وَفَضَّلْنَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝۱۲۸ وَآتَيْنَهُم بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ

وہزری ورکریے مونر دوی تہ | پہ عالموتہ بانی | او ورکریے وے مونر دوی تہ | نخچے واضحہ | پہ بارہ ددین کئے

فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۝۱۲۹ بَغْيًا بَيْنَهُمْ

پس اختلاف ونہ کرو دوی | مگر پس لہ دے نہ چہ | راغے دوی تہ | علم | پہ وجہ دند | پہ خیل میں کئے

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝۱۳۰ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

بیشک ستار بہ | فیصلہ وکری | ددوی پہ میں کئے | پہ ورخ | د قیامت | پہ ہفہ خہ کئے | چہ دوی بہ پہ ہفہ کئے

يَخْتَلِفُونَ ۝۱۳۱ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا

اختلاف کولو | بیا | مونر کرے تہ | پہ یوہ خاص طریقہ | ددین | نو پیروی کرے تہ دہفہ

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝۱۳۲ إِنَّهُمْ لَنُيْغُوا عَنْكَ

وپیروی مہ کرے | د خواہشونو | دہفہ خلقوتہ | نہ پوہیری | بیشک دوی بہ | میں کلہ پہ کار نہ لری | ستا

وَدِدَّ جَاهِلُونَ أَن يَمْلِكُوا لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝۱۳۳ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ خِطَابًا

او د دے جاہلانو پہ خواہشونو پس مہ خہ ۔ دوی د اللہ تعالیٰ پہ مقابلہ کئے ستا میں

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَاللَّهُ

دالله په مقابله کې | هېڅ هم | اوبېشکه | ظالمان خلق | خوله دوی ته | دوستان دی د ځنو | او الله

وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝ هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ

دوست دے | د پرهیزکارانو | دا (قرآن) | د لیلونه وامنځه | د پاره د خلقو | او هدایت دے | اورحمت دے

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ

د هغه قوم د پاره | چه یقین کوی | آیا خیال کوی | هغه خلق | چه وے کړل | جرمونه

أَنْ جَعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ

چه کړو به مونږ دوی | په شان د هغه خلق | چه ایښه راډډه | او عمل وکړو | نیک | یوشان به وی | ژوندون د دوی

وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ ۚ مَا يَحْكُمُونَ ۝ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

ومړه کیله د دوی | بد دده | کومه چه | دوی فیصله کوی | او پیدا کړل | الله | آسمانونه | اوزمکه

بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝

په حکمت سره | او چه جزا ورکړه شي | هر نفس ته | د هغه څه | چه دده وکړل | او په دوی به | هېڅ ظلم نه کېږي

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ

آیا تانه دی لیدلی | هغه چاته چه وټه نیولو | خپل معبود | خپل خواش | او کړه کړه هغه | الله | سره د علمه

وَحَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عَشُورَةً ۖ فَمَنْ

اومره ووهلو | دده په غوږونو | اودده په زړه | او وائې چوله | دده په سترگو | پرده | نوڅوکی به

يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ ۖ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا

لايه وښاي دده ته | پس دالله نه | نو آیا تاسو غورنه کوی | اودوی وویل | نه دده دا ژوند | مگر

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْدِيكُمَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ

ژوند زمونږ | د دنیا | چه مونږ مړه کېږو | او ژوندی کېږو | اونه هلاکوی مونږ | مگر | زمانه | اونشته دوی ته

هم دا د دنیا ژوند دے چه مونږ مړو او پیداکېږو | او پس دغه زمانه دده چه مونږ وژنی | اودوی سره په د

بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۚ وَإِذَا تُثْلَىٰ عَلَيْهِمْ

پہلے (خبر) | خدا علم | نہ دی دوی | مگر | گمان کوی | اوہ کہلہ | لوستے شی | پہ دوی باندی

خبرہ ہیغ دلیل نشستہ - دوی خود محض دہم او گمان نہ کارا خلی ، او خدا وقت پہ ورتہ زمونہ خبر کند آیتونہ

إِنَّا بَيْنَتْ يَمِينًا مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّوَا بِأَبَائِنَا

زمونہ آیتونہ | پہ وامتہ دی | نو نہ وی | ددو خدا (دلیل) | سیوا دد نہ پہ ددوئی | داولی | پلارن زمونہ

دولستے شی | نو دوی سرہ ددے نہ سیوا بل ہیغ جواب نہ وی | پہ داولی | پہ کد تاسو رشتینی بی نو زمونہ

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ

کہ چڑی تاسو | رشتینی | دواہ | اللہ | ژوندی کوی تاسو | بیا بہ مردہ کوی تاسو | بیا بہ جمع کوی تاسو

(مردہ) پلارن نیکونہ را حما کرے - ورتہ وواہ پہ ہفہ خداے کہ چہ تاسو ژوندی ساقی بیا تاسو لہ مرک داولی ، بیا ہم ہفہ تاسو

إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَارِيبَ فِيهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ

پہ ورخ | د قیامت | نشستہ (خبر) شک | پہ دے کئے | لیکن | اکثر | خلق

د قیامت پہ ورخ را جمع کوی | پہ دے کئے ہیغ شک نشستہ | خو اکثر خلق (پہ دومرہ خبرہ ہم) نہ

لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ

نہ پو حیردی | او اللہ د پارسہ دہ | بادشاہی | د آسمانونو | او د زمکے | او پہ کوم ورخ پہ | قائم شی

پو حیردی - او د آسمانونو او د زمکے بادشاہی صرف د اللہ تعالیٰ دہ ، او پہ کومہ ورخ پہ قیامت

السَّاعَةِ يُومِيدُ يَخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ ۚ وَ تَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ

قیامت | پہ دغہ ورخ بہ | تاوانیان شی | اہل باطل | او وہہ وینے نہ | ہریو امت

قائم شی نو پہ ہفہ ورخ بہ د باطل ملگری پہ غت تاوان کئے پریوڑی - او نہ بہ ہرہ یوہ فرقہ د وینے چہ پہ

جَاثِيَةً ۚ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا ۚ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا

پہ گود و پریوڑی | ہریو امت بہ | را بلا شی | خپلہ عملنہ طرف تہ | نن ورخ بہ | تاسو لہ در کولہ شی | دہفہ

گودوہ پریوڑی ، ہرہ یوہ فرقہ بہ خپلہ عملنہ تہ ورمحما کرے شی - چہ نن بہ تاسو تہ د خپلو کارونو

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنْ كُنْتُمْ

چہ تاسو بہ کول | دا | زمونہ کتاب د | پہ خبر کوی | ستاسو پہ حقہ | پہ حقہ | بیشکہ مونہ بہ

بدلہ در کیدے شی - دا زمونہ جوہ کرے د فتر دے چہ ستاسو پہ مقابلہ کئے رشتینیا رشتینیا خبر کوی ، مونہ خو بہ

نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

لیکل | ہفہ چہ | تاسو بہ کول - | پس ہفہ خلق چہ | ایمانے را ڈرو | او عملونے وکول

ستاسو قول کارونہ د پہ فرشتو باندی | لیکل - | نو چا چہ ایمان را ڈرے دو ، او د نیکو کارونہ

الصَّالِحَاتِ فَيَدْخُلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ۚ

نیک | نو داخل بہ کوی دوی | ددوی رب | پہ خپل رحمت کئے | ہم دادہ | کامیابی | یشکارہ

کول ، نو د ہفوی رب بہ ہفوی پہ خپل رحمت کئے داخل کوی او یشکارہ کامیابی ہم دغہ دہ -

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ فَاستَكْبَرْتُمْ

او ليکن | کوم خلق | منکرشون | پس آیتونه | په تاسو | په تاسو | پس لوی وکړه تاسو
او څوک په کافران دو نور هغوی ته به وویل شي چې آیتونه به زما آیتونه نه لوستل کیدل | خو تاسو لوی وکړه

وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ

او وی تاسو | قوم | گناهکار | ادهکه چې به وویل شو | بشکه | وعده دالله | دښینه ده | اوقیامت
او تاسو وی نافرمانه خلق - او چه دایه وویل شو چه دالله تعالی وعده حقه ده (او) قیامت

لَارِيبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۚ إِنَّ نَسْفُ إِلَّا

نشته هیڅ شک | په (راتلو) دکنه | نو به وویل تاسو | مونږ نه پوهیږ | چه ده | قیامت ؟ | مونږ خیال نه کوو | مگر
(په راتلو) کنه هیڅ شک نشته نو تاسو به وویل چه مونږ نه پوهیږ | چه قیامت لاشه څیز ده ؟ مونږ خو دا محض

ظَنًّا وَمَا نحنُ بَمُتَّقِينَ ۝ وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا

په پل غوږ | او مونږ نه یو | یقین کووکی | اوسپاره به شی | دوی نه | بدیان | دهغه څه | چه دوی به کول
یو خیالی څیز کترو او زمونږ په دسه | هیڅ یقین نشته - او دوی ته به خپل ټول بد عملونه راڅرگند شي ، او

وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ

اورا ناو به شی | په دوی | هغه دعدا | چه دوی به وپور | ټوټه کول | او به وویل شي | چه نن ورځ به | هیر کوو مونږ تاسو
په کوم څیز پورے چه به نه خندا کله کله هغه به ورباند راتاو شي - او دایه وژ وویل شي چه مونږ به مود اسه هیر کوو

كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمُ

لکه چه | هیر کړه ووتاسو | ملاقات | ددو ورځه خپل | اوستاسو ټپکاوتړه | دوزخ | اونشته تاسو دپاره
لکه تاسو چه دا ورځ هیر کړه ده ، اوستاسو ټپکاوتړه دوزخ دسه ، اوستاسو هیڅوک

مَنْ تَصْرِيحٌ ۝ ذِكْرُكُمْ بِأَنكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّبَكُمْ

څوک مددکار | (د عذاب) | په وجه دهغه | چه نبوی ووتاسو | آیتونه دالله | په مسخره سر | اود که دیکه تاسو
مددکار نشته - دا ځکه چه تاسو دالله تعالی په آیتونو پورے خندا کله کله کول او ددنیا ژوند

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا قَالِيَوْمَ لَا يُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝

ژوند | ددنیا | پس نن ورځ به | دوی نه شی راویستل کیدو | له دوزخ نه | اونه به دوی نه | دتوبه موقع ملاو شي
په دوکه کنه غورزولی وی نو نن ورځ به دوی ددوزخ نه بهرنه شی راویستل اونه به ددوی توبه قبوله شي

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝

نوالله دپاره ده | ټوله ستاینه | چه رب د | د آسمانونو | اورب د | د زمک | (او) رب د | ټولو جهانونو
نو ټول تعریفونه الله تعالی دپاره دی چه د آسمانونو ، زمک او د ټولو جهانونو رب دسه -

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

اوه ددکه دپاره | لوی ده | په آسمانو کې | او په زمکه کې | اوه دده | زبردست | حکمت والا
او ټوله لوی بواز دده هم په آسمانو کې اوه په زمکه کې اوهغه غالب دسه د حکمت خاوند دسه

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ فَاستَكْبَرْتُمْ
وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ
لَارِيبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۚ إِنَّ نَسْفُ إِلَّا
ظَنًّا وَمَا نحنُ بَمُتَّقِينَ ۝ وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ
كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمُ
مَنْ تَصْرِيحٌ ۝ ذِكْرُكُمْ بِأَنكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّبَكُمْ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا قَالِيَوْمَ لَا يُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝
فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝
وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

السلام